

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 347/2013

av den 17 april 2013

om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om att inleda en ny strategi "Europa 2020". En av prioriteringarna i Europa 2020-strategin är hållbar tillväxt, som ska uppnås genom främjande av en resurseffektivare, hållbarare och konkurrenskraftigare ekonomi. Strategin lyfter fram energiinfrastrukturer som en del av flaggskeppsinitiativet "Ett resurseffektivt Europa" genom att understryka behovet av att så snabbt som möjligt upgradera Europas energinät och sammanlänka dem på kontinental nivå, vilket är särskilt viktigt för att integrera förnybara energikällor.
- (2) Det mål som överenskoms i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Barcelona i mars 2002, att medlemsstaterna ska ha en nivå av sammankoppling mellan elnäten på minst 10 % av sin installerade produktionskapacitet, har ännu inte uppnåtts.

(3) I kommissionens meddelande "Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk", följt av rådets slutsatser av den 28 februari 2011 och Europaparlamentets resolution ⁽⁴⁾, efterlyses en ny energipolitik för att optimera nätverksutvecklingen på europeisk nivå fram till 2020 och därefter, så att unionen kan nå sina viktigaste energipolitiska mål om konkurrenskraft, hållbarhet och försörjningstrygghet.

(4) Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 underströks behovet av att modernisera och utvidga Europas energiinfrastruktur och koppla samman näten över gränserna för att få en fungerande solidaritet mellan medlemsstaterna, tillhandahålla alternativa tillförsel- och transitvägar och energikällor och utveckla förnybara energikällor som kan konkurrera med traditionella energikällor. Det betonades också att ingen medlemsstat bör vara isolerad från de europeiska gas- och elnäten efter 2015 eller riskera sin energiförsörjning på grund av att det saknas lämpliga anslutningar.

(5) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG ⁽⁵⁾ fastställs riktlinjer för transeuropeiska energinät (TEN-E). Målet med dessa riktlinjer är att stödja fullbordandet av unionens inre energimarknad och att samtidigt uppmuntra en rationell produktion, transport, distribution och användning av energiresurser, minska isoleringen av mindre gynnade områden och öregioner, trygga och diversifiera unionens energiförsörjning samt dess försörjningskällor och tillförselvägar, även genom samarbete med tredjeländer, samt bidra till hållbar utveckling och skydd av miljön.

(6) Utvärderingar av det nuvarande TEN-E-ramverket har tydligt visat att detta ramverk visserligen bidrar positivt till vissa utvalda projekt genom att synliggöra dem på det politiska planet, men att det samtidigt saknar vision, fokus och flexibilitet för att åtgärda brister i infrastrukturen. Unionen bör därför öka sina ansträngningar för att bemöta framtidens utmaningar på detta område och ägna vederbörlig uppmärksamhet åt att identifiera eventuella framtida brister när det gäller energiefterfrågan och energiförsörjning.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 137.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 mars 2013.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt (EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 46).

⁽⁵⁾ EUT L 262, 22.9.2006, s. 1.

- (7) Att påskynda uppgraderingen av existerande energiinfrastruktur, och utvecklingen av ny energiinfrastruktur, är avgörande för att uppnå unionens energi- och klimatpolitiska mål, som består i att fullborda den inre energimarknaden, att garantera en trygg energiförsörjning, särskilt i fråga om gas och olja, att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % (30 % om förutsättningarna är de rätta), att öka andelen förnybar energi i den slutgiltiga energianvändningen till 20 %⁽¹⁾ och att höja energieffektiviteten med 20 % till 2020, varvid ökad energieffektivitet kan minska behovet av ny infrastruktur. Samtidigt måste unionen i ett längre perspektiv förbereda sin infrastruktur så att dess energisystem minskar kolanvändningen fram till 2050. Denna förordning bör därför också medge utrymme för hantering av de mål som unionen i framtiden eventuellt kan ha inom energi- och klimatpolitiken.
- (8) Trots att det i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽³⁾ föreskrivs om en inre marknad för energi, är den marknaden fortfarande splittrad på grund av otillräckliga sammanlänknings mellan nationella energinät och till följd av att nuvarande energinfrastruktur inte används optimalt. Unionsomfattande integrerade nät och utveckling av smarta nät, är dock avgörande för att säkerställa en konkurrenskraftig och välfungerande integrerad marknad, för optimal användning av energiinfrastrukturen, förbättrad energieffektivitet och integration av distribuerade förnybara energikällor samt främjande av tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling.
- (9) Unionens energiinfrastruktur bör uppgraderas för att förebygga tekniska fel, och öka motståndskraften mot sådana fel, naturliga eller av människan orsakade katastrofer, negativa konsekvenser av klimatförändringar och hot mot infrastrukturens säkerhet, särskilt när det gäller europeisk kritisk infrastruktur enligt rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna⁽⁴⁾.
- (10) Oljetransporter genom rörledningar på land i stället för till sjöss kan i stor utsträckning bidra till att minska miljöriskerna vid oljetransporter.
- (11) Vikten av att använda smarta nät för att uppnå unionens energipolitiska mål har bekräftats i kommissionens meddelande av den 12 april 2011 med titeln "Smarta nät: från innovation till utbyggnad".
- (12) Energilagransanläggningar och anläggningar för mottagning, lagring och återförgasning av flytande naturgas eller dekompression (LNG) och komprimerad naturgas (CNG) får en allt större roll i den europeiska energiinfrastrukturen. Utbyggnaden av sådana anläggningar för energiinfrastruktur är ett viktigt inslag i en välfungerande nätinfrastruktur.
- (13) I kommissionens meddelande av den 7 september 2011 med titeln "EU:s energipolitik: Samarbeta med partner utanför våra gränser" betonas att unionen i sina yttre förbindelser måste främja utvecklingen av energiinfrastruktur för att stödja den socioekonomiska utvecklingen utanför sina gränser. Unionen bör främja infrastrukturprojekt som sammanlänkar unionens energinät med energinäten i tredjeländer, särskilt inom grannländer och inom länder med vilka unionen inlett särskilt energisamarbete.
- (14) För att säkerställa spännings- och frekvensstabiliteten bör särskild uppmärksamhet ägnas åt det europeiska elnätets stabilitet under de ändrade förutsättningar som blir följden av ökad inmatning av energi från förnybara källor som är variabla till sin natur.
- (15) Fram till år 2020 beräknas behovet av investeringar i el- och gasöverföringsinfrastruktur av europeisk betydelse att ligga runt 200 miljarder EUR. Investeringsvolymererna är avsevärt större jämfört med den tidigare utvecklingen, och detta i kombination med det brådskande behovet av att genomföra den prioriterade energiinfrastrukturen gör att det krävs nya sätt att reglera och finansiera energiinfrastruktur, särskilt gränsöverskridande sådan.
- (16) I ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar till rådet av den 10 juni 2011 med titeln "Energy infrastructure investment needs and financing requirements" (Investeringsbehov och investeringskrav för energiinfrastruktur) framhålls att det finns en risk för att ungefär hälften av de investeringar som behövs fram till 2020 inte kommer att genomföras i tid, eller inte alls, på grund av hinder förknippade med tillståndsprocesser, regleringsfrågor och finansiering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽⁴⁾ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

- (17) I denna förordning fastställs regler för snabb utveckling av, och driftskompatibilitet för, transeuropeiska energinät för att uppnå målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om att säkra en fungerande inre energimarknad och en trygg energiförsörjning i unionen, främja energieffektivitet och energibesparingar och utveckling av nya och förnybara energiformer samt främja sammanlänkning av energinät. Genom att sträva efter att uppnå dessa mål bidrar denna förordning till en smart och hållbar tillväxt för alla och medför fördelar för hela unionen när det gäller konkurrenskraft samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
- (18) Utvecklingen av transeuropeiska nät och en effektiv driftskompatibilitet mellan dem förutsätter samordnad drift mellan de systemansvariga för elöverföringsnäten. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel⁽¹⁾ i detta hänseende, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾. Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av riktlinjerna för samordning av driften mellan de systemansvariga för elöverföringsnäten på unionsnivå, eftersom dessa riktlinjer kommer att gälla generellt för alla systemansvariga för överföringssystem.
- (19) Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (nedan kallad *byrån*) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽³⁾ tilldelas viktiga nya uppgifter i den här förordningen och bör få ta ut avgifter för vissa av dessa nya uppgifter.
- (20) Efter nära samråd med alla medlemsstater och intressenter har kommissionen identifierat tolv strategiska transeuropeiska prioriteringar för energiinfrastruktur vars genomförande fram till 2020 är av avgörande vikt för att nå unionens energi- och klimatpolitiska mål. Dessa prioriteringar sträcker sig över olika geografiska regioner och tematiska områden inom överföring och lagring av el, överföring och lagring av gas, infrastruktur för flytande eller komprimerad naturgas, smarta nät, motorvägar för el, koldioxidtransport samt oljeinfrastruktur.
- (21) Projekt av gemensamt intresse bör stämma överens med gemensamma, transparenta och objektiva kriterier med beaktande av deras bidrag till de energipolitiska målen. Projekt för el och gas bör, för att kunna uppföras på den andra unionsförteckningen och därpå följande unionsförteckningar, ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen. Denna plan bör särskilt beakta slutsatserna från Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 avseende behovet av att integrera perifera energimarknader.
- (22) Regionala grupper bör inrättas, med uppgift att föreslå och se över projekt av gemensamt intresse, så att det fastställs regionala förteckningar över projekt av gemensamt intresse. För att skapa bred samsyn bör dessa regionala grupper sörja för ett nära samarbete mellan medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, projektansvariga och berörda intressenter. Samarbetet bör i möjligaste mån utgå från befintliga regionala samarbetsstrukturer för nationella tillsynsmyndigheter och systemansvariga för överföringssystem samt andra strukturer som inrättats av medlemsstaterna och kommissionen. Vid detta samarbete bör de nationella tillsynsmyndigheterna vid behov bistå de regionala grupperna med rådgivning, bland annat om huruvida de föreslagna projekten kan genomföras ur lagstiftningssynvinkel och om den tidtabell som föreslagits för det reglerade godkännandet kan förväntas hållas.
- (23) För att säkerställa att förteckningen över projekt av gemensamt intresse för hela unionen (nedan kallad *unionsförteckningen*) begränsas till att endast omfatta de projekt som tillför mest till de strategiska prioriteringarna för korridorer och områden för energiinfrastruktur bör befogenheten att anta och se över unionsförteckningen i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, som samtidigt bör respektera medlemsstaternas rätt att godkänna projekt av gemensamt intresse som är kopplade till deras territorium. Enligt analysen i den konsekvensbedömning som bifogats det förslag som har resulterat i denna förordning uppskattas antalet sådana projekt till ett hundratal på elområdet och runt femtio på gasområdet. Med hänsyn till denna uppskattning och behovet av att säkerställa huvudinriktningen för denna förordning bör det sammanlagda antalet projekt av gemensamt intresse hållas på en hanterlig nivå och därför inte väsentligt överskrida 220. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta dokument samtidigt, i rätt tid och på lämpligt sätt översänds till Europaparlamentet och rådet.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

- (24) En ny unionsförteckning bör upprättas vartannat år. Projekt av gemensamt intresse som slutförts eller som inte längre uppfyller de relevanta kriterier och krav som fastställts i denna förordning bör inte finnas med i nästa unionsförteckning. Befintliga projekt av gemensamt intresse som ska uppföras i nästa unionsförteckning bör därför omfattas av samma urvalsprocess för upprättandet av regionala förteckningar och för upprättandet av unionens förteckning som föreslagna projekt. Den administrativa bördan bör dock minskas så mycket som möjligt, till exempel genom att man i möjligaste mån använder tidigare inlämnad information och genom att man tar hänsyn till de projektansvarigas årliga rapporter.
- (25) Projekt av gemensamt intresse bör genomföras så fort som möjligt samt övervakas och utvärderas noga, samtidigt som den administrativa bördan för de projektansvariga bör minimeras. Kommissionen bör utse europeiska samordnare för projekt med särskilda svårigheter.
- (26) Tillståndprocesserna bör varken leda till att den administrativa bördan blir oproportionerligt stor i förhållande till projektets omfattning eller komplexitet, eller skapa hinder för utveckling av transeuropeiska energinät och för marknadstillträde. I slutsatserna från rådets möte den 19 februari 2009 framhölls vikten av att identifiera och avlägsna hinder för investeringar, bland annat genom att effektivisera rutinerna för planering och samråd. Dessa slutsatser bekräftades ytterligare i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 4 februari 2011, som åter framhöll vikten av att effektivisera och förbättra tillståndprocesserna och samtidigt respektera den nationella behörigheten.
- (27) Planering och genomförande av unionsprojekt av gemensamt intresse på områdena infrastruktur för energi, transporter och telekommunikationer bör samordnas för att skapa synergieffekter när detta verkar förnuftigt med beaktande av faktorer som ekonomi, teknik, miljö och fysisk planering och det bör ske med vederbörlig hänsyn till relevanta säkerhetsaspekter. I samband med planeringen av de olika transeuropeiska näten bör det således strävas efter att i första hand integrera transport-, kommunikations- och energinät, för att se till att så lite mark som möjligt tas i anspråk, samtidigt som det säkerställs, när så är möjligt, att befintliga eller övergivna rutter tas i bruk på nytt; för att på så sätt minimera eventuella negativa konsekvenser för samhälle, ekonomi, miljö och finanser.
- (28) Projekt av gemensamt intresse bör på nationell nivå få "prioriterad ställning" för att säkerställa snabb handläggning. De behöriga myndigheterna bör betrakta dessa projekt som projekt av allmänintresse. Projekt som påverkar miljön negativt bör ges tillstånd om de anses vara av väsentligt allmänintresse och uppfyller alla villkor i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽²⁾.
- (29) Inrättandet av en eller flera behöriga myndigheter som sammanför eller samordnar alla tillståndprocesser (*gemensam kontaktpunkt*) bör minska komplexiteten, öka effektiviteten och insynen samt främja samarbetet mellan medlemsstaterna. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inleda sin verksamhet så fort som möjligt efter det att de har utsetts.
- (30) Trots att det finns etablerade standarder för allmänhetens medverkan i beslutsprocessen på miljöområdet, behövs ytterligare åtgärder för att skapa högsta möjliga standarder för insyn och allmänhetens medverkan i alla frågor som är av betydelse för tillståndprocessen för projekt av gemensamt intresse.
- (31) Ett korrekt och samordnat genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽³⁾, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽⁴⁾, i tillämpliga fall, av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998 ⁽⁵⁾ (nedan kallad *Århuskonventionen*) och av Esbokonventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (nedan kallad *Esbokonventionen*) bör leda till att huvudprinciperna för bedömning av miljökonsekvenser harmoniseras, även i ett gränsöverskridande sammanhang. Medlemsstaterna bör samordna sina bedömningar av projekt av gemensamt intresse och tillhandahålla gemensamma utvärderingar när så är möjligt. Medlemsstaterna bör uppmuntras till utbyte av bästa praxis om tillståndprocesser och till kapacitetsuppbyggnad inför dessa tillståndprocesser.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (32) Det är viktigt att tillståndsprocesserna effektiviseras och förbättras, samtidigt som man i möjligaste mån och med vederbörligt beaktande av subsidiaritetsprincipen respekterar de nationella befogenheter och förfaranden som gäller i samband med att ny infrastruktur anläggs. Med tanke på det brådskande behovet av att utveckla energinfrastruktur bör förenklingen av tillståndsprocesserna åtföljas av en tydlig tidsfrist för de respektive myndigheternas beslut om anläggningen av projektet. Tidsfristen bör uppmuntra till större effektivitet vid fastställandet och handläggningen av förfarandena, och bör under inga omständigheter äventyra de höga standarderna för miljöskydd och allmänhetens medverkan. Medlemsstaterna kan dock sträva efter att ytterligare förkorta maximala tidsfrister som fastställs i denna förordning, om det är möjligt. De behöriga myndigheterna bör se till att tidsfristerna följs och medlemsstaterna bör sträva efter att se till att överklaganden som avser ifrågasättande av den materiella eller formella giltigheten av ett övergripande beslut handläggs så effektivt som möjligt.
- (33) Om medlemsstaterna anser det lämpligt kan de låta det övergripande beslutet innefatta beslut som fattats i samband med dels förhandlingar med enskilda markägare för att bereda tillträde till, ge äganderätt eller besittningsrätt till mark, dels fysisk planering där det i stora drag fastställs hur marken i en bestämd region ska användas, bland annat för vägar, järnvägar, byggnader, naturskyddsområden, förutsatt att planeringen inte görs endast för det planerade projektet, dels även beviljande av drifttillstånd. Vid tillståndsprocesserna skulle ett projekt av gemensamt intresse också kunna omfatta anknuten infrastruktur i den utsträckning den ofrånkomligen behövs för att projektet ska kunna anläggas eller fungera.
- (34) Denna förordning, särskilt bestämmelserna om tillståndsgivning, allmänhetens medverkan och genomförande av projekt av gemensamt intresse, bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av internationell rätt och unionsrätten, exempelvis bestämmelser om skydd av miljön och människors hälsa och bestämmelser som antagits inom ramen för den gemensamma fiskeri- och havspolitik.
- (35) Kostnaderna för att utveckla, anlägga, driva och underhålla projekt av gemensamt intresse bör överlag bäras helt och hållet av dem som använder infrastrukturen. Projekt av gemensamt intresse bör vara berättigade till gränsöverskridande kostnadsanslag om en bedömning av efterfrågan på marknaden eller av de förväntade effekterna på avgifterna har visat att kostnaderna inte kan förväntas bli täckta av de avgifter som betalas av infrastrukturanvändarna.
- (36) Utgångspunkten för diskussionerna om lämplig kostnadsfördelning bör vara analysen av de kostnader och fördelar som är förenade med ett infrastrukturprojekt mot bakgrund av en harmoniserad metod för analys av hela energisystemet, inom ramen för de tioåriga nätutvecklingsplaner som tagits fram av de europeiska nätverken av systemansvariga för överföringssystem i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten⁽¹⁾, och vilka byrå har gjort en översyn av. I denna analys skulle hänsyn kunna tas till indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelsen av investeringskostnaderna per enhet.
- (37) På en alltmer integrerad inre energimarknad är tydliga och transparenta regler för gränsöverskridande kostnadsfördelning nödvändiga för att påskynda investeringar i gränsöverskridande infrastruktur. Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 uppmärksammades vikten av att främja ett regelverk som är attraktivt för investeringar i näten, med tariffer på en nivå som överensstämmer med finansieringsbehoven och med en lämplig kostnadsfördelning för gränsöverskridande investeringar, samtidigt som konkurrensen och konkurrenskraften förbättras och konsekvenserna för konsumenterna beaktas. Vid beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning bör de nationella tillsynsmyndigheterna se till att kostnadsfördelningens inverkan på de nationella tarifferna inte åsamkar konsumenterna en orimlig börda. De nationella tillsynsmyndigheterna bör även förebygga risken för att dubbelt stöd betalas ut till projekt, genom att beakta de faktiska eller uppskattade avgifterna och intäkterna. Dessa avgifter och intäkter bör beaktas endast till den del de är avsedda att täcka de berörda kostnaderna och ha så stor anknytning till projektet som möjligt. När nyttan utanför den berörda medlemsstatens gränser beaktas i samband med en investeringsförfrågan bör de nationella tillsynsmyndigheterna samråda med de berörda systemansvariga för överföringssystemen om den projektspecifika kostnadsnyttoanalysen.
- (38) Gällande lagstiftning för den inre energimarknaden föreskriver att avgifter för tillträde till gas- och elnät ska ge adekvata incitament för investeringar. När de nationella tillsynsmyndigheterna tillämpar lagstiftningen för den inre energimarknaden bör de se till att lagstiftningsramen är stabil och förutsägbar, med incitament för projekt av gemensamt intresse, även incitament på längre sikt, som står i proportion till det specifika projektets risknivå. Detta gäller särskilt innovativ överföringsteknik inom elsektorn som ska möjliggöra storskalig integrering av förnybar energi, distribuerade energiresurser och efterfrågespons i sammanlänkade energinät; det gäller även gasöverföringsinfrastruktur som tillför avancerad kapacitet eller extra flexibilitet på marknaden för att möjliggöra kortfristig handel eller reservleveranser i samband med leveransstörningar.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

- (39) Denna förordning gäller endast tillståndsgivning till, allmänhetens medverkan i samt reglering av projekt av gemensamt intresse i den betydelse som anges i förordningen. Medlemsstaterna kan dock med stöd av nationell lagstiftning tillämpa samma eller liknande regler på andra projekt som inte är att anse som projekt av gemensamt intresse inom tillämpningsområdet för denna förordning. Beträffande rättsliga incitament kan medlemsstaterna, med stöd av sin nationella lagstiftning, tillämpa samma eller liknande regler på projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorin ellagring.
- (40) De medlemsstater som för närvarande inte har fastställt en juridisk status för den största möjliga nationella betydelse som kan tillerkännas energiinfrastrukturprojekt vid tillståndprocesser bör överväga att införa en sådan status, framför allt genom att utvärdera om detta skulle påskynda tillståndprocesserna.
- (41) Det europeiska energiprogrammet för återhämtning (EPR) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009⁽¹⁾ har påvisat mervärdet i att komplettera privat finansiering med betydande finansiellt stöd från unionen i syfte att genomföra projekt av europeiskt intresse. Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 konstaterades att vissa energiinfrastrukturprojekt kan komma att kräva begränsad offentlig finansiering som komplement till privat finansiering. Mot bakgrund av den ekonomiska och finansiella krisen och budgetrestriktionerna bör riktat stöd genom både bidrag och finansieringsinstrument tas fram i nästa fleråriga budgetram, vilket kommer att locka nya investerare till de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur, samtidigt som bidraget från unionens budget hålls så lågt som möjligt. Åtgärderna bör bygga på de erfarenheter som gjorts under den pilotfas som följde efter införandet av projektobligationer för finansiering av infrastrukturprojekt.
- (42) Projekt av gemensamt intresse inom el, gas och koldioxid bör vara berättigade till finansiellt stöd från unionen för studier och, under vissa villkor, för bygg- och anläggningsarbeten, så fort som sådana anslag blir tillgängliga, inom ramen för den berörda förordningen om inrättande av Fonden för ett sammankopplat Europa, i form av bidrag eller i form av innovativa finansieringsinstrument. På så vis kan skräddarsytt stöd erbjudas sådana projekt av gemensamt intresse som inte är bärkraftiga enligt det befintliga regelverket och under rådande marknadsvillkor. Det är viktigt att all snedvridning av konkurrensen undviks, framför allt mellan projekt som bidrar till förverkligandet av en och samma prioriterade unionskorridor. Sådant finansiellt stöd bör skapa nödvändiga synergier med strukturfonderna, som kommer att finansiera smarta energiöverföringsnät av lokal eller regional betydelse. Vid investeringar i projekt av gemensamt intresse bör en lösningsmodell med tre etapper användas. För det första bör investeringar från marknaden prioriteras. För det andra, om inga investeringar kan uppbådas från marknaden, bör lösningar med hjälp av lagar och andra författningar undersökas, och vid behov bör gällande bestämmelser anpassas och det bör säkerställas att gällande bestämmelser tillämpas korrekt. För det tredje, om det inte räcker med de första två etapperna för att få fram nödvändiga investeringar i projekt av gemensamt intresse kan det bli aktuellt med finansiellt stöd från unionen, om projekt av gemensamt intresse uppfyller gällande kriterier för stödberättigande.
- (43) Eftersom målet för denna förordning, nämligen utveckling av transeuropeiska energinät samt driftskompatibilitet mellan och anslutning till dem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (44) Förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (45) Beslut nr 1364/2006/EG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs riktlinjer för en snabb utveckling av, och driftskompatibilitet för, de prioriterade korridorer och områden för transeuropeisk energiinfrastruktur som anges i bilaga I (nedan kallade *prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur*).

⁽¹⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

2. Syftet med denna förordning är framför allt att
- hantera identifieringen av sådana projekt av gemensamt intresse som är nödvändiga för att förverkliga prioriterade korridorer och områden och som omfattas av de energiinfrastrukturkategorier för el, gas, olja och koldioxid som anges i bilaga II (nedan kallade *energiinfrastrukturkategorier*),
 - underlätta ett snabbt genomförande av projekt av gemensamt intresse genom att effektivisera, närmare samordna och påskynda tillståndprocesserna och stärka allmänhetens medverkan,
 - tillhandahålla regler och riktlinjer för gränsöverskridande fördelning av kostnader och riskrelaterade incitament för projekt av gemensamt intresse,
 - fastställa villkoren för berättigande till finansiellt stöd från unionen för projekt av gemensamt intresse.
5. *flaskhals i energiinfrastrukturen*: begränsningar för de fysiska flödena i ett energisystem till följd av otillräcklig överföringskapacitet, vilket bland annat inbegriper avsaknad av infrastruktur.
6. *projektansvarig, någon av följande*:
- en systemansvarig för överföringssystem eller för distributionssystem eller en annan operatör eller investerare som utvecklar ett projekt av gemensamt intresse,
 - om det finns flera systemansvariga för överföringssystem eller systemansvariga för distributionssystem eller flera andra operatörer eller investerare, eller grupper av dessa: den enhet med rättskapacitet i enlighet med gällande nationell lagstiftning som utsetts genom avtal mellan parterna och som har befogenhet att ingå rättsliga förpliktelser och ta på sig ekonomiskt ansvar på avtalsparternas vägnar.
7. *smart nät*: ett elnät som på ett kostnadseffektivt sätt kan integrera alla de anslutna användarnas beteenden och handlingar, inklusive producenter och konsumenter samt de som både producerar och konsumerar, för att säkerställa ett ekonomiskt lönsamt och hållbart kraftsystem med låga förluster och hög kvalitet, försörjningstrygghet och säkerhet.

Artikel 2

Definitioner

Utöver de definitioner som anges i direktiven 2009/28/EG, 2009/72/EG och 2009/73/EG samt i förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 gäller följande definitioner:

- energiinfrastruktur*: varje fysisk utrustning eller anläggning som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna som är belägen i unionen eller kopplar samman unionen och ett eller flera tredjeländer.
- övergripande beslut*: det beslut eller den samling beslut av en eller flera myndigheter i en medlemsstat, med undantag för domstolar eller liknande organ, där det avgörs om en projektansvarig ska få eller inte få tillstånd att bygga energiinfrastruktur för att genomföra ett projekt, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett administrativt överklagandeförfarande.
- projekt*: en eller flera ledningar, rörledningssystem, anläggningar, utrustningar eller installationer, som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna.
- projekt av gemensamt intresse*: projekt som är nödvändiga för att förverkliga de prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur som anges i bilaga I och som finns med i den unionsförteckning över projekt av gemensamt intresse som avses i artikel 3.
- bygg- och anläggningsarbeten*: inköp, leverans och installation av komponenter, system och tjänster inbegripet programvara, utvecklings-, bygg- och anläggningsverksamhet i samband med ett projekt, slutbesiktning av anläggningarna samt igångsättning av ett projekt.
- studier*: åtgärder som krävs för att förbereda genomförandet av ett projekt, såsom förstudier, genomförbarhetsstudier, utvärderingsstudier, prov- och valideringsstudier, inbegripet programvara, samt annat tekniskt stöd, inklusive förberedande åtgärder för att definiera och utveckla ett projekt och fatta beslut om finansiering av projektet, såsom rekognoscering på plats och förberedelse av finansieringsarrangemang.
- nationell tillsynsmyndighet*: en nationell tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2009/72/EG eller artikel 39.1 i direktiv 2009/73/EG.
- idrifttagning*: arbetet med att få i gång ett projekt efter det att det anlagts.

KAPITEL II

PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

Artikel 3

Unionsförteckning över projekt av gemensamt intresse

1. I denna förordning inrättas tolv regionala grupper (nedan kallade *grupperna*) i enlighet med bilaga III.1. Medlemskapet i varje grupp ska baseras på varje prioriterad korridor och varje prioriterat område samt deras respektive geografiska täckning i enlighet med bilaga I. Befogenheten att fatta beslut inom grupperna ska begränsas till endast medlemsstaterna och kommissionen, vilka i detta syfte ska benämnas gruppernas beslutsfattande organ.

2. Varje grupp ska anta sin egen arbetsordning, med beaktande av bestämmelserna i bilaga III.

3. Det beslutsfattande organet i varje grupp ska upprätta en regional förteckning över föreslagna projekt av gemensamt intresse, vilken ska upprättas i enlighet med det förfarande som anges i bilaga III.2, och därvid utgå från i vilken mån projekten bidrar till att förverkliga de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur och uppfyller kriterierna i artikel 4.

När en grupp utarbetar sin regionala förteckning:

- a) ska varje enskilt förslag till projekt av gemensamt intresse godkännas av den eller de medlemsstater i vars territorium projektet gäller; om en medlemsstat beslutar att inte ge sitt godkännande ska medlemsstaten inför den berörda gruppen motivera sitt beslut,
 - b) ska gruppen ta hänsyn till de råd från kommissionen som syftar till att hålla det sammanlagda antalet projekt av gemensamt intresse på en hanterlig nivå.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att upprätta unionsförteckningen över projekt av gemensamt intresse (nedan kallad *unionsförteckningen*), om inte annat följer av artikel 172 andra stycket i EUF-fördraget. Unionsförteckningen ska utformas som en bilaga till denna förordning.

Vid utövandet av sin befogenhet ska kommissionen se till att unionsförteckningen fastställs vartannat år, utgående från de regionala förteckningar som antagits av gruppernas beslutsfattande organ enligt vad som fastställs i bilaga III.1.2, i enlighet med det förfarande som anges i punkt 3 i denna artikel.

Den första unionsförteckningen ska antas senast den 30 september 2013.

5. När kommissionen antar unionsförteckningen utgående från de regionala förteckningarna ska den

- a) se till att bara sådana projekt som uppfyller de kriterier som avses i artikel 4 tas med,
- b) se till att det råder förenlighet mellan regionerna och därvid ta hänsyn till det yttrande från den byrå som avses i bilaga III.2.12,
- c) ta hänsyn till de eventuella yttranden från medlemsstaterna som avses i bilaga III.2.9 och
- d) sträva efter att hålla det sammanlagda antalet projekt av gemensamt intresse i unionsförteckningen på en hanterbar nivå.

6. Projekt av gemensamt intresse som tagits med i unionsförteckningen i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska bli en integrerad del av berörda regionala investeringsplaner enligt artikel 12 i förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009, av berörda tioåriga nätutvecklingsplaner enligt artikel 22 i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG samt av eventuella andra nationella infrastrukturplaner, i enlighet med vad som är lämpligt. Projekten ska ges högsta möjliga prioritet i alla dessa planer.

Artikel 4

Kriterier för projekt av gemensamt intresse

1. Projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande allmänna kriterier:
- a) Projektet är nödvändigt för minst en av de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur.
 - b) Den potentiella totala nyttan med projektet, baserad på en bedömning i enlighet med de respektive specifika kriterierna i punkt 2, uppväger kostnaderna för det, även på lång sikt.
 - c) Projektet ska uppfylla minst ett av följande kriterier:
 - i) Det omfattar minst två medlemsstater, genom att det direkt överskrider två eller flera medlemsstaters gränser.
 - ii) Det är beläget på en medlemsstats territorium och har en betydande gränsöverskridande verkan i enlighet med bilaga IV.1.
 - iii) Det överskrider gränsen mellan åtminstone en medlemsstat och ett EES-land.
2. Följande specifika kriterier ska gälla för projekt av gemensamt intresse som omfattas av specifika energiinfrastrukturkategorier:

- a) Vid elöverförings- och ellagringsprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.1 a–d ska projektet avsevärt bidra till minst ett av följande specifika kriterier:
- i) Marknadsintegration, bland annat genom att bryta isoleeringen för minst en medlemsstat och minska antalet flaskhalsar i energiinfrastrukturen, konkurrens och systemflexibilitet.
 - ii) Hållbarhet, bland annat genom integration av förnybar energi i nätet och överföring av förnybar energiproduktion till stora förbrukningscentrum och lagringsplatser.
 - iii) Försörjningstrygghet, bland annat genom driftskompatibilitet, lämpliga anslutningar och säker och tillförlitlig systemdrift.
- b) Vid gasprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.2 ska projektet avsevärt bidra till minst ett av följande specifika kriterier:
- i) Marknadsintegration, bland annat genom att bryta isoleeringen för minst en medlemsstat och minska antalet flaskhalsar i energiinfrastrukturen, driftskompatibilitet och systemflexibilitet.
 - ii) Försörjningstrygghet, bland annat genom lämpliga anslutningar och diversifiering av försörjningskällor, leverantörer och tillförselvägar.
 - iii) Konkurrens, bland annat genom diversifiering av försörjningskällor, leverantörer och tillförselvägar.
 - iv) Hållbarhet, bland annat genom minskade utsläpp, stöd till variabel produktion från förnybara källor och förbättrad utveckling av förnybar gas.
- c) Vid projekt för smarta elnät som omfattas av energiinfrastrukturkategorin i bilaga II.1 e ska projektet avsevärt bidra till samtliga följande specifika kriterier:
- i) Integrering och involvering av nätanvändare som ställer nya tekniska krav på tillgång och efterfrågan på el.
 - ii) Effektivitet och driftskompatibilitet vid överföring och distribution av el i den dagliga nätdriften.
 - iii) Nätsäkerhet, systemkontroll och försörjningskvalitet.
 - iv) Optimerad planering av framtida kostnadseffektiva investeringar i näten.
 - v) Fungerande marknad och kundservice.
 - vi) Involvering av användarna i styrningen av deras energianvändning.
- d) Vid oljetransportprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.3 ska projektet avsevärt bidra till samtliga följande specifika kriterier:
- i) Försörjningstrygghet genom minskat beroende av en enda försörjningskälla eller en enda tillförselväg.
 - ii) Effektiv och hållbar resursanvändning genom minskade miljörisker.
 - iii) Driftskompatibilitet.
- e) Vid koldioxidtransportprojekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.4 ska projektet avsevärt bidra till samtliga följande specifika kriterier:
- i) Koldioxidutsläpp undviks, samtidigt som en trygg energiförsörjning bevaras.
 - ii) Uthålligare och säkrare koldioxidtransporter.
 - iii) Effektiv resursanvändning genom att möjliggöra anslutning av flera källor och lagringsplatser för koldioxid via gemensam infrastruktur och genom att minska miljöbelastningen och miljöriskerna.
3. Vid projekt som omfattas av energiinfrastrukturkategorierna i bilaga II.1–3 ska de kriterier som anges i denna artikel utvärderas i enlighet med indikatorerna i bilaga IV.2–5.

4. För att underlätta bedömningen av alla projekt som skulle kunna komma i fråga som projekt av gemensamt intresse och kunna tas med i en regional förteckning ska varje grupp på ett öppet och transparent sätt bedöma hur varje projekt bidrar till genomförandet av samma prioriterade korridor eller område. Varje grupp ska fastställa sin bedömningsmetod på grundval av det sammanlagda bidraget till de kriterier som avses i punkt 2 och bedömningen ska leda fram till en rangordning av projekt för gruppens interna ändamål. Varken den regionala förteckningen eller unionsförteckningen ska innehålla någon rangordning, och rangordningen ska inte heller användas för något därpå följande ändamål, förutom vad som finns beskrivet i bilaga III.2.14.

Vid bedömningen av projekt ska varje grupp dessutom ta vederbörlig hänsyn till

- a) hur angeläget varje föreslaget projekt är för att uppnå unionens energipolitiska mål om marknadsintegration, bland annat genom att bryta isoleringen för åtminstone en medlemsstat, konkurrens, hållbarhet och försörjningstrygghet,
- b) hur många medlemsländer som berörs av projektet, varvid projekt som berör avsides belägna medlemsstater ska tillföräkras lika möjligheter,
- c) hur projektet bidrar till den territoriella sammanhållningen, och
- d) hur det kompletterar andra föreslagna projekt.

Vid projekt för smarta nät som omfattas av kategorin energiinfrastruktur i bilaga II.1 e ska rangordningen göras för de projekt som påverkar samma två medlemsstater och vederbörlig hänsyn även tas till antalet användare som berörs av projektet liksom till den årliga energiförbrukningen och andelen energi från icke-regulerbara källor i användarnas geografiska område.

Artikel 5

Genomförande och övervakning

1. Projektansvariga ska utarbeta en genomförandeplan för projekt av gemensamt intresse, där det också ska ingå en tidsplan för

- a) genomförbarhetsstudier och förberedande studier,
- b) godkännande från den nationella tillsynsmyndigheten eller eventuell annan berörd myndighet,
- c) anläggning och idrifttagning,

d) det schema för tillståndsgivning som avses i artikel 10.4 b.

2. Systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem och andra operatörer ska samarbeta med varandra för att underlätta genomförandet av projekt av gemensamt intresse inom sitt område.

3. Byrån och de berörda grupperna ska övervaka hur projekten av gemensamt intresse fortskrider och vid behov lägga fram rekommendationer för att underlätta genomförandet av dem. Grupperna får begära att ytterligare information tillhandahålls i enlighet med punkterna 4, 5 och 6, kalla till möten med berörda parter och anmoda kommissionen att på plats verifiera den information som lämnats.

4. Senast den 31 mars året efter det att ett projekt av gemensamt intresse tagits med i unionsförteckningen enligt artikel 3 ska de projektansvariga lämna in en årsrapport, vid projekt som omfattas av kategorierna bilaga II.1 och II.2 till den berörda myndighet som avses i artikel 8, samt antingen till byrån eller, vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 och II.4, till respektive grupp. Rapporten ska innehålla uppgifter om

a) hur utvecklingen, anläggningen och idrifttagningen av projektet fortskrider, särskilt i fråga om tillståndsgivning och samrådsförfaranden,

b) i förekommande fall förseningar jämfört med genomförandeplanen, orsakerna till förseningarna samt andra svårigheter som uppstått,

c) i förekommande fall en reviderad plan som syftar till att komma till rätta med förseningarna.

5. Senast tre månader efter det att byrån mottagit de årsrapporter som avses i punkt 4 i denna artikel ska den förse grupperna med en konsoliderad rapport för de projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 och II.2, och i denna rapport utvärdera vilka framsteg som gjorts och i förekommande fall föreslå rekommendationer om hur förseningar och svårigheter ska kunna förhindras. Den konsoliderade rapporten ska även, i enlighet med artikel 6.8 och 6.9 i förordning (EG) nr 713/2009, utvärdera huruvida de unionsomfattande nätutvecklingsplanerna för prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur har genomförts på ett konsekvent sätt.

6. Varje år ska de behöriga myndigheter som avses i artikel 8 rapportera till respektive grupp om hur långt projekten av gemensamt intresse inom deras territorium har kommit och om det har uppstått några förseningar vid tillståndprocesserna och om orsakerna till dessa förseningar.

7. Om idrifttagningen av ett projekt av gemensamt intresse försenas jämfört med genomförandeplanen, av andra orsaker än orsaker som ligger utanför den projektansvariges kontroll, gäller följande:

- a) I den mån de åtgärder som avses i artikel 22.7 a, b eller c i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG är tillämpliga i enlighet med respektive nationell lagstiftning ska de nationella tillsynsmyndigheterna se till att investeringen genomförs.
- b) Om de nationella tillsynsmyndigheternas åtgärder enligt led a inte är tillämpliga, ska den projektansvarige välja en tredje part för finansiering eller anläggning av hela projektet eller delar därav. Den projektansvarige ska göra detta innan förseningen jämfört med datumet för idrifttagningen i genomförandeplanen överskrider två år.
- c) Om en tredje part inte väljs i enlighet med led b, får medlemsstaten, eller, om medlemsstaten så föreskriver, den nationella tillsynsmyndigheten, inom två månader från utgången av den tidsperiod som avses i led b utse en tredje part för finansiering eller anläggning av projektet, vilken ska godkännas av den projektansvarige.
- d) Om förseningen jämfört med datumet för idrifttagning i genomförandeplanen överskrider två år och två månader får kommissionen, förutsatt att överenskommelse uppnåtts med den berörda medlemsstaten och med denna medlemsstats fulla medverkan, utlysa ett anbudsförfarande som är öppet för alla tredje parter som har förmåga att bli projektansvariga, i syfte att slutföra projektet inom en överenskommen tidsram.
- e) Om led c eller d tillämpas, ska den systemansvarige inom vars område investeringen görs förse den eller de operatörer eller den eller de investerare eller tredje parter som genomför projektet med all information som behövs för att genomföra investeringen, och ansluta nya tillgångar till överföringsnätet samt rent allmänt efter bästa förmåga underlätta genomförandet av investeringen och en säker, pålitlig och effektiv drift och underhåll av projektet av gemensamt intresse.

8. Ett projekt av gemensamt intresse får avföras från unionsförteckningen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 3.4, om dess införande i denna förteckning baserades på felaktig information som var avgörande för beslutet om införande eller projektet inte är förenligt med unionsrätten.

9. Projekt som inte längre finns med i unionsförteckningen ska förlora alla de rättigheter och skyldigheter, kopplade till statusen för projekt av gemensamt intresse, som följer av denna förordning.

Ett projekt som inte längre finns med i unionsförteckningen, men för vilket en ansökan har godkänts för bedömning av den behöriga myndigheten, ska emellertid ha kvar de rättigheter och skyldigheter som följer av kapitel III, utom i det fall projektet har avförts från förteckningen med stöd av punkt 8.

10. Denna artikel ska inte påverka eventuellt finansiellt stöd från unionen som beviljats till projekt av gemensamt intresse innan det avförs från unionsförteckningen.

Artikel 6

Europeiska samordnare

1. Om det uppstår stora svårigheter i genomförandet av ett projekt av gemensamt intresse, får kommissionen, i överenskommelse med den berörda medlemsstaten, utse en europeisk samordnare för en tidsperiod på upp till ett år och med möjlighet till förlängning två gånger.

2. Den europeiska samordnaren ska:

- a) Främja de projekt för vilka han har utsetts till europeisk samordnare samt den gränsöverskridande dialogen mellan de projektansvariga och alla berörda intressenter.
- b) Vid behov bistå alla parter med att höra berörda intressenter och med att inhämta nödvändiga tillstånd för projekten.
- c) I förekommande fall ge de projektansvariga råd om projektfinansieringen.
- d) Se till att de berörda medlemsstaterna tillhandahåller lämpligt stöd och strategisk ledning för förberedandet och genomförandet av projekten.
- e) Varje år samt, om så är lämpligt, efter utfört uppdrag, överlämna en rapport till kommissionen om hur projekten fortskrider och om svårigheter eller hinder som avsevärt kan försena idrifttagningen. Kommissionen ska vidarebefordra rapporten till Europaparlamentet och de berörda grupperna.

3. Den europeiska samordnaren ska väljas utifrån sina erfarenheter av de specifika arbetsuppgifter som ska utföras för de aktuella projekten.

4. Beslutet att utse den europeiska samordnaren ska innehålla en uppdragsbeskrivning med information om uppdragets längd, specifika arbetsuppgifter och deras tidsramar samt arbetsmetoder. Samordningsinsatsen ska stå i proportion till projektens komplexitet och beräknade kostnader.

5. De berörda medlemsstaterna ska fullt ut samarbeta med den europeiska samordnaren när denne utför sina uppgifter enligt punkterna 2 och 4.

KAPITEL III

TILLSTÅNDSGIVNING OCH ALLMÄNHETENS MEDVERKAN

Artikel 7

Prioritering av projekt av gemensamt intresse

1. Vid antagandet av unionsförteckningen ska det, med avseende på beslut som antas inom ramen för tillståndsprocesserna, fastställas att det rör sig om projekt som är nödvändiga ur energipolitisk synvinkel, utan hinder av projektens exakta förlägningsort, linjedragning eller teknik.

2. För att ärenden som rör ansökningar beträffande projekt av gemensamt intresse ska handläggas på ett effektivt sätt ska de projektansvariga och alla berörda myndigheter se till att ärendena i fråga om resurstilldelning behandlas så snabbt som det är rättsligt möjligt.

3. Projekt av gemensamt intresse ska, när detta är möjligt enligt nationell rätt, tillerkännas största möjliga nationella betydelse och behandlas som sådant i tillståndsprocesser samt vid fysisk planering, inklusive miljökonsekvensbedömningar, om detta följer av nationell rätt, i den mån och på det sätt sådan behandling följer av nationell rätt för motsvarande typ av energinfrastruktur.

4. Kommissionen ska senast den 16 augusti 2013, utfärda icke-bindande riktlinjer för att stödja medlemsstaterna i deras arbete med att fastställa lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att förfarandena för miljökonsekvensbedömningar ska bli effektivare samt för att de förfaranden för miljökonsekvensbedömningar som krävs enligt unionsrätten ska tillämpas konsekvent.

5. Medlemsstaterna ska, med vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som avses i punkt 4, bedöma vilka åtgärder som kan vidtas för att förfarandena för miljökonsekvensbedömningar ska bli effektivare och tillämpas konsekvent, och underrätta kommissionen om resultatet.

6. Senast nio månader efter utfärdandet av de riktlinjer som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder utan lagstiftningskaraktär som de med tillämpning av punkt 5 har identifierat.

7. Senast 24 månader efter utfärdandet av de riktlinjer som avses i punkt 4 ska medlemsstaterna anta de lagstiftningsåtgärder som de med tillämpning av punkt 5 har identifierat. Dessa åtgärder ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten.

8. När det gäller de miljökonsekvenser som avses i artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG och artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG ska projekt av gemensamt intresse anses vara av allmänintresse ur energipolitisk synvinkel, och får anses vara av väsentligt allmänintresse, om alla villkor som anges i dessa direktiv är uppfyllda.

Om kommissionens yttrande krävs i enlighet med direktiv 92/43/EEG ska kommissionen och den behöriga myndighet som avses i artikel 9 i denna förordning se till att beslutet om ett projekts väsentliga allmänintresse fattas inom den tidsfrist som anges i artikel 10.1 i denna förordning.

Artikel 8

Organisering av tillståndsprocessen

1. Varje medlemsstat ska senast den 16 november 2013 utse en behörig nationell myndighet som ska ansvara för att underlätta och samordna tillståndsprocessen för projekt av gemensamt intresse.

2. Den i punkt 1 avsedda behöriga myndighetens ansvar och/eller uppgifter som är förenade därmed får delegeras till eller utföras av en annan myndighet, per projekt av gemensamt intresse eller per särskild kategori av projekt av gemensamt intresse, under förutsättning att:

- a) den behöriga myndigheten underrättar kommissionen om denna delegering och informationen i denna offentliggörs antingen av den behöriga myndigheten eller av den projektansvarige, på den webbplats som avses i artikel 9.7,
- b) en enda myndighet har ansvaret per projekt av gemensamt intresse, fungerar som enda kontaktpunkt för den projektansvarige i det förfarande som leder fram till det övergripande beslutet om ett givet projekt av gemensamt intresse och samordnar inlämningen av all relevant dokumentation och information.

Den behöriga myndigheten får ha kvar ansvaret att fastställa tidsfrister, utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta krav enligt internationell rätt och unionsrätten ska den behöriga myndigheten vidta åtgärder för att underlätta utfärdandet av det övergripande beslutet. Det övergripande beslutet ska utfärdas inom den tidsgräns som anges i artikel 10.1 och 10.2, i enlighet med ett av följande scheman:

- a) Integrerat schema: Det övergripande beslutet ska utfärdas av den behöriga myndigheten och vara det enda rättsligt bindande beslutet som följer på det formella tillståndsförfarandet. Om andra myndigheter berörs av projektet får de, i enlighet med nationell rätt, lämna sina yttranden som bidrag till förfarandet, och dessa yttranden ska beaktas av den behöriga myndigheten.
- b) Samordnat schema: Det övergripande beslutet omfattar flera enskilda rättsligt bindande beslut från flera berörda myndigheter, vilka ska samordnas av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten får tillsätta en arbetsgrupp där alla berörda myndigheter finns företrädna, för att utarbeta en tidsplan för tillståndsgivningen i enlighet med artikel 10.4 b samt övervaka och samordna genomförandet av den. Den behöriga myndigheten ska samråda med de övriga berörda myndigheterna, i förekommande fall i enlighet med nationell rätt och utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10, för att från fall till fall fastställa en rimlig tidsgräns inom vilken de enskilda besluten ska fattas. Den behöriga myndigheten får fatta ett enskilt beslut på en annan berörd nationell myndighets vägnar om beslutet från den myndigheten inte meddelas inom tidsgränsen och dröjsmålet inte kan rättfärdigas, eller om nationell rätt föreskriver detta, och, i den utsträckning det är förenligt med unionsrätten, får den behöriga myndigheten anse att en annan berörd nationell myndighet antingen godkänt eller avslagit projektet om den myndigheten inte utfärdat sitt beslut inom tidsfristen. Om nationell rätt föreskriver detta får den behöriga myndigheten åsidosätta ett enskilt beslut från en annan berörd nationell myndighet, om den anser att den nationella myndigheten inte motiverat beslutet i tillräcklig utsträckning. Den behöriga myndigheten ska i sådana fall se till att tillämpliga krav i internationell rätt och unionsrätten respekteras och ska vederbörligen motivera sitt beslut.
- c) Samarbetsschema: Det övergripande beslutet ska samordnas av den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska samråda med de övriga berörda myndigheterna, i förekommande fall i enlighet med nationell rätt och utan att det påverkar de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10, för att från fall till fall fastställa en rimlig tidsfrist inom vilken de enskilda besluten ska fattas. Den ska övervaka att de berörda myndigheterna följer tidsfristerna.

Om ett enskilt beslut från en berörd myndighet inte förväntas meddelas inom tidsfristen ska den myndigheten skyndsamt informera den behöriga myndigheten och bifoga en motivering till dröjsmålet. Den behöriga myndigheten ska därefter fastställa en ny tidsfrist för när det enskilda beslutet ska utfärdas samtidigt som de övergripande tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 10 alltså ska gälla.

Med hänsyn till de nationella särdragen inom planering och tillståndprocesser, får medlemsstaterna välja mellan de tre sche-

man som avses i leden a, b och c i första stycket för att underlätta och samordna sina förfaranden, och de ska välja att tillämpa det schema som är mest effektivt. Om en medlemsstat väljer samarbetsschemat ska den underrätta kommissionen om skälen till detta. Kommissionen ska i den rapport som avses i artikel 17 utvärdera hur effektiva de olika schemana är.

4. Medlemsstaterna får tillämpa olika scheman bland dem som fastställs i punkt 3 på landbaserade respektive havsbaserade projekt av gemensamt intresse.

5. Om ett projekt av gemensamt intresse kräver att beslut fattas i två eller flera medlemsstater, ska varje behörig myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att få till stånd ett effektivt och ändamålsenligt samarbete och samordning, bland annat vad gäller bestämmelserna i artikel 10.4. Medlemsstaterna ska eftersträva gemensamma förfaranden, särskilt för miljökonsekvensbedömningen.

Artikel 9

Insyn och allmänhetens medverkan

1. Senast den 16 maj 2014 ska medlemsstaten eller den behöriga myndigheten, vid behov i samarbete med andra berörda myndigheter, offentliggöra en handbok för de förfaranden för tillståndprocessen som är tillämpliga på projekt av gemensamt intresse. Handboken ska uppdateras efter behov och göras tillgänglig för allmänheten. Handboken ska åtminstone innehålla den information som anges i bilaga VI.1. Handboken ska inte vara juridiskt bindande, men den får hänvisa till eller återge relevanta rättsliga bestämmelser.

2. Utan att det påverkar krav enligt Århus- och Esbokonventionerna och tillämplig unionsrätt ska alla parter som medverkar i tillståndprocessen följa principerna för allmänhetens medverkan som anges i bilaga VI.3.

3. Inom en indikativ period på tre månader efter det att tillståndprocessen inletts enligt artikel 10.1 a ska den projektansvarige utarbeta och lägga fram ett koncept för allmänhetens medverkan och lämna in det till den behöriga myndigheten, utgående från det förfarande som anges i den handbok som avses i punkt 1 och i enlighet med de riktlinjer som fastställs i bilaga VI. Den behöriga myndigheten ska begära in ändringar eller godkänna konceptet för allmänhetens medverkan inom tre månader och därvid beakta alla former av allmänhetens medverkan eller samråd med allmänheten vilka ägt rum innan tillståndprocessen inleddes, till den del kraven i den här artikeln uppfyllts när det gäller denna medverkan och detta samråd.

Om den projektansvarige avser att väsentligt ändra ett redan godkänt koncept ska den underrätta den behöriga myndigheten om detta. Den behöriga myndigheten får i så fall begära ändringar.

4. Den projektansvarige eller, om detta krävs enligt nationell rätt, den behöriga myndigheten ska genomföra minst ett offentligt samråd innan den slutliga och fullständiga ansökan skickas in till den behöriga myndigheten enligt artikel 10.1 a. Detta ska inte påverka eventuella offentliga samråd som ska hållas efter det att ansökan om tillstånd lämnats in enligt artikel 6.2 i direktiv 2011/92/EU. Syftet med det offentliga samrådet är att informera de intressenter som avses i bilaga VI.3.a om projektet i ett tidigt skede, och samrådet ska bidra till att fastställa den lämpligaste platsen eller sträckningen och de frågor som ska tas upp i ansökan. De minimikrav som är tillämpliga på det offentliga samrådet anges i bilaga VI.5.

Den projektansvarige ska utarbeta en rapport som sammanfattar resultaten av den verksamhet som har bedrivits med tanke på allmänhetens medverkan innan ansökan lämnas in, där det också ska ingå uppgifter om den verksamhet som bedrivits innan tillståndsprocessen inleddes. Den projektansvarige ska skicka in den rapporten tillsammans med ansökan till den behöriga myndigheten. Vederbörlig hänsyn ska tas till dessa resultat i det övergripande beslutet.

5. Om ett projekt överskrider två eller flera medlemsstaters gränser ska de offentliga samråden i enlighet med punkt 4 i varje berörd medlemsstat genomföras senast inom två månader efter det att det första offentliga samrådet inleddes.

6. Om ett projekt kan antas få betydande skadliga gränsöverskridande verkningar i en eller flera angränsande medlemsstater och artikel 7 i direktiv 2011/92/EU samt Esbokonventionen är tillämpliga, ska information om detta göras tillgänglig för den behöriga myndigheten i de angränsande medlemsstaterna. Den behöriga myndigheten i de angränsande medlemsstaterna ska i förekommande fall i anmälningsförfarandet meddela huruvida den eller någon annan berörd myndighet önskar delta i de offentliga samråden.

7. Den projektansvarige eller, om detta följer av nationell rätt, den behöriga myndigheten ska inrätta och regelbundet uppdatera en webbplats med relevant information om projektet av gemensamt intresse och som ska länkas till kommissionens webbplats och uppfylla kraven i bilaga VI.6. Kommersiellt känslig information ska behandlas konfidentiellt.

De projektansvariga ska även offentliggöra relevant information genom andra lämpliga informationsmedel som allmänheten har obehindrad tillgång till.

Artikel 10

Tillståndsprocessens längd och genomförande

1. Tillståndsprocessen består av två förfaranden:

- a) Föransökningsförfarandet, som omfattar perioden från tillståndsprocessens startdatum och fram till dess att den inlämnade ansökan godtas av den behöriga myndigheten, ska genomföras under en indikativ period på två år.

Detta förfarande ska innefatta arbetet med eventuella miljörapporter som ska sammanställas av de projektansvariga.

För att tillståndsprocessens startdatum ska kunna fastställas, ska de projektansvariga skriftligen anmäla projektet till den behöriga myndigheten i de berörda medlemsstaterna och inbegripa en rimligt detaljerad beskrivning av projektet. Senast tre månader efter det att den behöriga myndigheten har mottagit anmälan ska den godta eller, om den anser att projektet inte har framskridit tillräckligt för att en tillståndsprocess ska kunna inledas, avslå anmälan skriftligen, vilket ska göras även på de andra berörda myndigheternas vägnar. Om anmälan avslås ska den behöriga myndigheten motivera sitt beslut, även på de andra berörda myndigheternas vägnar. Den dag då den behöriga myndigheten undertecknar sin bekräftelse av att den mottagit anmälan ska anses utgöra startdatum för tillståndsprocessen. När två eller flera medlemsstater är berörda ska tillståndsprocessens startdatum vara den dag då den sista berörda behöriga myndigheten godtar anmälan.

- b) Det formella tillståndsförfarandet, som omfattar perioden från dagen då den inlämnade ansökan godtas och fram till dess att det övergripande beslutet fattas, får pågå i högst ett år och sex månader. Denna tidsfrist får förkortas av medlemsstaterna om de anser det lämpligt.

2. De bägge förfaranden som avses i punkt 1 får pågå i sammanlagt högst tre år och sex månader. Om den behöriga myndigheten anser att det ena eller båda förfarandena i tillståndsprocessen inte kommer att slutföras före de tidsfrister som anges i punkt 1 får den dock, före fristernas utgång och från fall till fall, besluta om att förlänga den ena eller båda fristerna med högst nio månader för båda förfarandena sammanlagt.

I det fallet ska den behöriga myndigheten underrätta den berörda gruppen och redogöra för vilka åtgärder som vidtagits eller kommer att vidtas för att tillståndsprocessen ska kunna slutföras så fort som möjligt. Gruppen får begära att den behöriga myndigheten regelbundet rapporterar om vilka framsteg som har gjorts i detta avseende.

3. Om en rutt eller en förläggingsplats ska fastställas i en medlemsstat endast med tanke på ett planerat projekt, också vid planeringen av specifika korridorer för nätinfrastrukturer, och detta inte kan göras som ett led i den process som leder fram till det övergripande beslutet, ska beslutet om fastställande fattas inom en separat tidsfrist på sex månader, med början från och med den dag då den projektansvarige inlämnat de slutliga och fullständiga ansökningshandlingarna.

I det fallet ska den förlängning som avses i punkt 2 förkortas till sex månader, också för det förfarande som avses i denna punkt.

4. Föransökningsförfarandet ska innefatta följande steg:

- a) Efter det att anmälan godtagits i enlighet med punkt 1 a ska den behöriga myndigheten, i nära samarbete med övriga berörda myndigheter och i förekommande fall utgående från ett förslag från den projektansvarige, fastställa hur omfattande material och hur detaljerad information den projektansvarige ska skicka in i sin ansökan om ett övergripande beslut. När detta fastställs ska den checklista som avses i bilaga VI.1 e tjäna som utgångspunkt.
- b) Den behöriga myndigheten ska i nära samarbete med den projektansvarige och andra berörda myndigheter, och med beaktande av resultaten av den verksamhet som bedrivits enligt led a, utarbeta ett detaljerat schema för tillståndsprövsprocessen i enlighet med riktlinjerna i bilaga VI.2.

Vid projekt som överskrider två eller flera medlemsstaters gränser ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna utarbeta ett gemensamt schema i vilket de strävar efter att sammanjämka sina tidtabeller.

- c) När den behöriga myndigheten har mottagit utkastet till ansökan ska den vid behov, och även på andra berörda myndigheters vägnar, begära in ytterligare information från den projektansvarige, dock bara i sådana frågor som tas upp i led a. Senast tre månader efter det att den behöriga myndigheten har mottagit den ytterligare informationen ska den skriftligen godta ansökan för behandling. En begäran om ytterligare information får endast framställas om det motiveras av nya omständigheter.

5. Den projektansvarige ska se till att ansökan är fullständig och av tillfredsställande kvalitet, och ska begära ett yttrande om detta från den behöriga myndigheten så tidigt som möjligt under föransökningsförfarandet. Den projektansvarige ska sam-

arbeta fullt ut med den behöriga myndigheten för att hålla tidsfristerna och följa det detaljerade schemat i punkt 4 b.

6. De tidsfrister som fastställs i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av internationell rätt eller unionsrätten och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

KAPITEL IV

REGLERING

Artikel 11

Kostnads-nyttanalyser som omfattar hela energisystemet

1. Senast den 16 november 2013 ska det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem (Entso) för el och Entso för gas offentliggöra och förse medlemsstaterna, kommissionen och byrån med uppgifter om sina respektive metoder – bland annat i fråga om nät- och marknadsmodeller – för en harmoniserad kostnads-nyttanalys på unionsnivå som omfattar hela energisystemet och avser projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a–d och bilaga II.2. Metoderna ska användas varje gång en tioårsplan för utvecklingen av nätet tas fram av Entso för el eller Entso för gas, enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 8 i förordning (EG) nr 715/2009. Metoderna ska utarbetas i enlighet med de principer som anges i bilaga V och överensstämmer med de regler och indikatorer som fastställs i bilaga IV.

Innan Entso för el och Entso för gas lämnar in uppgifter om sina respektive metoder ska de genomföra ett omfattande samrådsförfarande som åtminstone ska inbegripa de organisationer som företräder alla berörda intressenter – och, om det anses lämpligt, de berörda intressenterna själva –, nationella tillsynsmyndigheter och andra nationella myndigheter.

2. Senast tre månader efter det att byrån har mottagit uppgifter om metoderna ska den förse medlemsstaterna och kommissionen med ett yttrande om metoderna och offentliggöra yttrandet.

3. Senast tre månader efter det att kommissionen har mottagit byråns yttrande ska den, och får medlemsstaterna, utfärda ett yttrande om metoderna. Yttrandena ska lämnas in till Entso för el eller Entso för gas.

4. Senast tre månader efter det att Entso för el och Entso för gas har mottagit det sista yttrandet enligt punkt 3 ska de anpassa sina metoder, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till de yttranden som mottagits från medlemsstaterna, kommissionens yttrande och byråns yttrande, och skicka in den till kommissionen för godkännande.

5. Senast två veckor efter kommissionens godkännande ska Entso för el och Entso för gas offentliggöra uppgifter om sina respektive metoder på sina webbplatser. På begäran ska de tillhandahålla kommissionen och byrån de uppsättningar inmatningsdata som beskrivs i bilaga V.1 samt andra relevanta uppgifter om nät, lastflöde och marknaden på ett tillräckligt exakt sätt i enlighet med nationell rätt och tillämpliga konfidentialitetsavtal. Uppgifterna ska vara giltiga den dag då de begärs in. Kommissionen och byrån ska se till att de mottagna uppgifterna behandlas konfidentiellt både av dem själva och av alla parter som utför analysarbete åt dem på grundval av de uppgifterna.

6. Metoderna ska uppdateras och förbättras regelbundet i enlighet med punkterna 1–5. Byrån får, på eget initiativ eller på vederbörligt motiverad begäran från nationella tillsynsmyndigheter eller intressenter och efter formella samråd med de organisationer som företräder alla berörda intressenter och med kommissionen, begära sådana uppdateringar och förbättringar under förutsättning att det vederbörligen motiveras och rimliga tidsfrister fastställs. Byrån ska offentliggöra begärandena från nationella tillsynsmyndigheter eller intressenter och alla relevanta dokument som inte är kommersiellt känsliga och som föranlett byrån att begära en uppdatering eller en förbättring.

7. Senast den 16 maj 2015 ska de nationella tillsynsmyndigheterna, som samarbetar inom ramen för byrån, fastställa och offentligt tillgängliggöra en uppsättning indikatorer med tillhörande referensvärden för jämförelse av investeringskostnaderna per enhet för jämförbara projekt inom de infrastrukturkategorier som ingår i bilaga II.1 och II.2. Entso för el och Entso för gas får använda dessa referensvärden vid de kostnadsnyttoanalyser som görs i samband med framtida tioårsplaner för utvecklingen av nätet.

8. Senast den 31 december 2016 ska Entso för el och Entso för gas tillsammans tillhandahålla kommissionen och byrån en konsekvent och sammanlänkad modell för el- och gasmarknaderna respektive el- och gasnäten, bland annat i fråga om infrastruktur för överföring av både el och gas samt om lagrings- och LNG-anläggningar, som omfattar prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur och som utarbetats i enlighet med principerna i bilaga V. När modellen godkänts av kommissionen i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4, ska den inkluderas i metoden.

Artikel 12

Möjliggörande av investeringar med gränsöverskridande verkningar

1. De faktiska investeringskostnaderna, exklusive underhållskostnaderna, för ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d och bilaga II.2 ska bäras av de relevanta systemansvariga för överföringssystemen eller av de projektansvariga för infrastrukturen för överföring i de medlemsstater där projektet tillför en positiv nettoeffekt, och

ska finansieras av nätanvändarna genom tariffer för nättillträde i dessa medlemsstater, till den del de inte täcks genom kapacitetsavgifter eller andra avgifter.

2. För projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d och bilaga II.2 ska punkt 1 tillämpas endast om åtminstone en projektansvarig begär att de relevanta nationella myndigheterna ska tillämpa denna artikel på alla kostnader för projektet eller delar av kostnaderna för ett projekt. För ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ska punkt 1 dessutom tillämpas endast om det redan gjorts en bedömning av efterfrågan på marknaden och det då har framgått att det inte kan förväntas att de faktiska investeringskostnaderna kan täckas genom tarifferna.

Om ett projekt har flera projektansvariga ska de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna utan dröjsmål begära att alla projektansvariga lämnar in investeringsförfrågan gemensamt i enlighet med punkt 3.

3. De projektansvariga för ett projekt av gemensamt intresse på vilket punkt 1 är tillämpligt ska regelbundet, minst en gång om året och till dess att projektet tas i drift, informera samtliga berörda nationella tillsynsmyndigheter om hur projektet fortskrider och om vilka kostnader och verkningar det konstaterats medföra.

Så snart ett sådant projekt är tillräckligt långt framskridet, ska den eller de projektansvariga, efter samråd med de systemansvariga för överföringssystemen i de medlemsstater för vilka projektet medför en avsevärd positiv nettoeffekt lämna in en investeringsförfrågan. I investeringsförfrågan ska det ingå en begäran om gränsöverskridande kostnadsfördelning och den ska lämnas in till alla de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, tillsammans med följande:

- a) En projektspecifik kostnadsnyttoanalys som är förenlig med den metod som utarbetats enligt artikel 11 och i vilken det tas hänsyn till nyttan också utanför den berörda medlemsstatens gränser.
- b) En affärsplan med en analys av projektets ekonomiska bärkraft, inklusive uppgifter om den finansieringslösning som valts, och, för ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorin i bilaga II.2, resultaten av marknadstester.
- c) Om de projektansvariga är överens om detta: ett underbyggt förslag till gränsöverskridande kostnadsfördelning.

Om ett projekt drivs av flera projektansvariga, ska de inge sin investeringsförfrågan gemensamt.

För projekt som ingår i den första unionsförteckningen ska de projektansvariga inge sin investeringsförfrågan senast den 31 oktober 2013.

När de nationella tillsynsmyndigheterna har mottagit en investeringsförfrågan ska de utan dröjsmål sända en kopia av den till byrån i informationssyfte.

De nationella tillsynsmyndigheterna och byrån ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.

4. Senast sex månader efter det att den sista investeringsförfrågan mottagits av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna ska de nationella tillsynsmyndigheterna, efter samråd med de projektansvariga, fatta samordnade beslut om fördelningen av de investeringskostnader som ska bäras av varje systemansvarig i projektet samt om kostnadernas inkludering i tarifferna. De nationella tillsynsmyndigheterna får besluta att fördela endast en del av kostnaderna eller får besluta att fördela kostnaderna inom ett paket av flera projekt av gemensamt intresse.

Vid fördelning av kostnader ska de nationella tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till faktiska eller förväntade:

— kapacitetsavgifter eller andra avgifter,

— intäkter som härrör från kompensationsmekanismen mellan systemansvariga för överföringssystemen, vilken inrättats enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 714/2009.

Vid beslut om gränsöverskridande fördelning av kostnader ska hänsyn tas till projektens ekonomiska, sociala och miljömässiga kostnader och fördelar i de berörda medlemsstaterna och till det eventuella behovet av finansiellt stöd.

Vid beslut om gränsöverskridande fördelning av kostnader ska de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna, i samråd med de berörda systemansvariga för överföringssystemen, sträva efter att nå fram till en ömsesidig överenskommelse som ska bygga på bland annat, men inte enbart, den information som anges i punkt 3 a och b.

Om ett projekt av gemensamt intresse begränsar negativa externa effekter, såsom transitflöden, och det projektet av gemensamt intresse genomförs i den medlemsstat där den negativa

externa effekten har sitt ursprung, ska denna begränsning inte anses som en gränsöverskridande fördel och ska därför inte ligga till grund för fördelning av kostnader till den systemansvariga för överföringssystem i de medlemsstater som påverkas av dessa negativa externa effekter.

5. När de nationella tillsynsmyndigheterna fastställer eller godkänner tariffier i enlighet med artikel 37.1 a i direktiv 2009/72/EG och artikel 41.1 a i direktiv 2009/73/EG, ska de, utgående från den gränsöverskridande fördelning av kostnader som avses i punkt 4 i den här artikeln, beakta de faktiska kostnader som uppstått för en systemansvarig för ett överföringssystem eller en annan projektansvarig till följd av investeringar, om dessa kostnader motsvarar kostnaderna för en effektiv och strukturellt jämförbar systemansvarig.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål meddela byrån sitt beslut om kostnadsfördelning och samtidigt lämna all relevant information om beslutet. Informationen ska särskilt innehålla en detaljerad redogörelse för de faktorer som legat till grund för kostnadsfördelningen mellan medlemsstaterna, exempelvis följande:

- a) En utvärdering av effekterna, bland annat för nättarifferna, i var och en av de berörda medlemsstaterna.
- b) En utvärdering av den affärsplan som avses i punkt 3 b.
- c) Positiva regionala eller unionsomfattande externa effekter som projektet skulle få.
- d) Resultatet av samrådet med de projektansvariga.

Beslutet om kostnadsfördelning ska offentliggöras.

6. Om de nationella tillsynsmyndigheterna inte har nått en överenskommelse om investeringsförfrågan senast sex månader efter det att denna mottagits av den sista av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, ska de utan dröjsmål informera byrån.

I detta fall, eller efter en gemensam begäran från de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, ska beslutet om den investeringsförfrågan med gränsöverskridande kostnadsfördelning som avses i punkt 3, samt om hur investeringskostnaderna ska återspeglas i tarifferna, fattas av byrån senast tre månader efter det att byrån har övertagit ärendet.

Innan byrån fattar sitt beslut ska den samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och de projektansvariga. Den tremånadersperiod som avses i andra stycket får förlängas med två månader om byrån begär in ytterligare information. Den förlängda tidsfristen ska börja löpa dagen efter det att den fullständiga informationen inkommit.

Beslutet om kostnadsfördelning ska offentliggöras. Artiklarna 19 och 20 i förordning (EG) nr 713/2009 ska tillämpas.

7. Byrån ska utan dröjsmål förse kommissionen med en kopia av samtliga beslut om kostnadsfördelning tillsammans med all relevant information om vart och ett av besluten. Informationen får lämnas i aggregerad form. Kommissionen ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.

8. Beslutet om kostnadsfördelning ska inte påverka rätten för systemansvariga för överföringssystem att tillämpa, och för nationella tillsynsmyndigheter att godkänna, avgifter för nättillträde i enlighet med artikel 32 i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.

9. Denna artikel ska inte tillämpas på projekt av gemensamt intresse som beviljats:

- a) undantag från artiklarna 32, 33, 34, 41.6, 41.8 och 41.10 i direktiv 2009/73/EG, i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG,
- b) undantag från artikel 16.6 i förordning (EG) nr 714/2009 eller undantag från artiklarna 32, 37.6 och 37.10 i direktiv 2009/72/EG, i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009,
- c) undantag enligt artikel 22 i direktiv 2003/55/EG ⁽¹⁾, eller
- d) undantag enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1228/2003 ⁽²⁾.

Artikel 13

Incitament

1. Om en projektansvarig löper högre risker vid utveckling, anläggning, drift eller underhåll av ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EUT L 176, 15.7.2003, s. 57).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1228/2003 av den 26 juni 2003 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel (EUT L 176, 15.7.2003, s. 1).

och bilaga II.2, jämfört med risker som normalt uppstår vid ett jämförbart infrastrukturprojekt, ska medlemsstaterna och de nationella tillsynsmyndigheterna se till att lämpliga incitament ges till det projektet i enlighet med artikel 37.8 i direktiv 2009/72/EG, artikel 41.8 i direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.

Första stycket ska inte tillämpas på projekt av gemensamt intresse som beviljats

- a) undantag från artiklarna 32, 33, 34, 41.6, 41.8 och 41.10 i direktiv 2009/73/EG, i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG,
- b) undantag från artikel 16.6 i förordning (EG) nr 714/2009 eller undantag från artiklarna 32, 37.6 och 37.10 i direktiv 2009/72/EG, i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009,
- c) undantag enligt artikel 22 i direktiv 2003/55/EG, eller
- d) undantag enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1228/2003.

2. När de nationella tillsynsmyndigheterna beslutar om att bevilja de incitament som avses i punkt 1 ska de beakta resultaten av den kostnadsnyttoanalys som ska göras på grundval av den metod som utarbetats enligt artikel 11, särskilt de positiva regionala eller unionsomfattande externa effekter som projektet genererar. De nationella tillsynsmyndigheterna ska vidare analysera de specifika riskerna för de projektansvariga, de åtgärder som vidtagits för att minska riskerna samt frågan om huruvida projektets riskprofil är försvarbar med tanke på de positiva nettoeffekter det ger jämfört med ett alternativ med lägre risk. Risker som berättigar till incitament ska särskilt ha anknytning till ny överföringsteknik, både landbaserad och havsbaserad, otillräcklig kostnadsåtervinning samt risker under utvecklingen.

3. Det incitament som beviljas genom beslutet ska beakta riskens särskilda karaktär och får bland annat omfatta

- a) reglerna för förhandsinvesteringar, eller
- b) reglerna för erkännande av de faktiska kostnader som uppstått innan projektet tas i drift, eller

c) reglerna för medgivande av extra avkastning på det kapital som investerats i projektet, eller

d) alla andra åtgärder som anses nödvändiga och lämpliga.

4. Senast den 31 juli 2013 ska, i mån av tillgänglighet, varje nationell tillsynsmyndighet lämna in till byrån uppgifter om sin metod och de kriterier som har använts för att utvärdera investeringar i el- och gasinfrastrukturprojekt och de högre risker dessa medför.

5. Senast den 31 december 2013 ska byrån, med vederbörlig hänsyn tagen till den information den mottagit enligt punkt 4 i denna artikel, i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 713/2009 underlätta utbytet av god praxis och lägga fram rekommendationer för

a) de incitament som avses i punkt 1, på grundval av en jämförelse av bästa praxis från nationella tillsynsmyndigheter,

b) en gemensam metod för att utvärdera de högre risker som investeringar i el- och gasinfrastrukturprojekt medför.

6. Senast den 31 mars 2014 ska varje nationell tillsynsmyndighet offentliggöra sina metoder och de kriterier som har använts för att utvärdera investeringar i el- och gasinfrastrukturprojekt och de högre risker dessa medför.

7. När de åtgärder som avses i punkterna 5 och 6 inte är tillräckliga för att säkerställa att projekt av gemensamt intresse genomförs i rätt tid får kommissionen utfärda riktlinjer för de incitament som anges i denna artikel.

KAPITEL V

FINANSIERING

Artikel 14

Projekt som är berättigade till finansiellt stöd från unionen

1. Projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1, II.2 och II.4 ska vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för studier och finansieringsinstrument.

2. Projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a–d och II.2, med undantag för pumpkraftverksprojekt, är även berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten om de uppfyller samtliga följande kriterier:

a) Den projektspecifika kostnads-nyttoanalysen enligt artikel 12.3 a visar att det finns betydande positiva externa effekter, exempelvis försörjningstrygghet, solidaritet eller innovation.

b) Projektet har blivit föremål för ett beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning i enlighet med artikel 12, eller, för projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorin i bilaga II.1 c och därför inte blir föremål för något beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning, projektet ska syfta till att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster, åstadkomma teknisk innovation och garantera säkerheten vid gränsöverskridande nätverksdrift.

c) Projektet är inte kommersiellt bärkraftigt enligt affärsplanen och andra bedömningar som gjorts, särskilt av potentiella investerare eller långivare eller den nationella tillsynsmyndigheten. Vid bedömningen av projektets kommersiella bärkraft ska hänsyn tas till beslutet om incitament och dess motive-ring enligt artikel 13.2.

3. Projekt av gemensamt intresse som genomförts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 5.7 d ska även vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten om de uppfyller kriterierna i punkt 2 i den här artikeln.

4. Projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 e och II.4 ska även vara berättigade till finansiellt stöd från unionen i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten, om de projektansvariga tydligt kan visa att projektet har betydande positiva externa effekter och saknar kommersiell bärkraft enligt affärsplanen och andra bedömningar som gjorts, särskilt av potentiella investerare eller långivare eller, i förekommande fall, den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 15

Riktlinjerna för kriterierna för beviljande av finansiellt stöd från unionen

De särskilda kriterier som fastställs i artikel 4.2 och de parametrar som fastställs i artikel 4.4 ska också tjäna som mål vid fastställandet av kriterierna för beviljande av finansiellt stöd från unionen i den relevanta förordningen om fonden för ett sammanlänkat Europa

Artikel 16

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från och med den 15 maj 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av den perioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Rapportering och utvärdering

Kommissionen ska senast 2017 offentliggöra en rapport om genomförandet av projekt av gemensamt intresse och lägga fram den för Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska innehålla en utvärdering av följande:

- a) Framstegen i fråga om planering, utveckling, anläggning och idrifttagning av projekt av gemensamt intresse som har valts ut enligt artikel 3, samt eventuella förseningar och andra svårigheter som uppstått.
- b) De medel som unionen anslagit och utbetalat för projekt av gemensamt intresse, i förhållande till totalvärdet av finansierade projekt av gemensamt intresse.
- c) Beträffande el- och gassektorerna, hur graden av sammanlänkning mellan medlemsstaterna utvecklats och hur detta har slagit igenom på energipriserna, samt antalet avbrott som konstaterats i nätsystemen, orsakerna till dem och kostnaderna för dem.
- d) Tillståndsgivning och allmänhetens medverkan, särskilt:
 - i) Den genomsnittliga och maximala längden på tillståndsprocesser för projekt av gemensamt intresse, inklusive längden på varje fas av föransökningsförfarandet, jämfört med tidsgränserna för de ursprungliga viktigare delmål som avses i artikel 10.4.
 - ii) Motståndet mot projekt av gemensamt intresse (framför allt antalet skriftliga invändningar under det offentliga samrådsförfarandet och antalet rättsliga överklaganden).
 - iii) En översikt av god och innovativ praxis med avseende på intressenters medverkan och mildrande av miljökonsekvenserna under tillståndsprocesserna och i samband med projektets genomförande.
 - iv) I vilken utsträckning de scheman som föreskrivs i artikel 8.3 är ändamålsenliga för att de tidsfrister som fastställts i enlighet med artikel 10 ska kunna hållas.
- e) Reglering, särskilt:
 - i) Antalet projekt av gemensamt intresse som har blivit föremål för beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning enligt artikel 12.
 - ii) Antalet och vilken typ av projekt av gemensamt intresse som har fått särskilda incitament enligt artikel 13.
- f) I vilken utsträckning denna förordning effektivt bidrar till att målen för en integrerad marknad uppnås senast 2014 och 2015, samt till uppnåendet av klimat- och energimålen för 2020 och, på längre sikt, till arbetet med att uppnå ett utsläppsnått samhälle senast 2050.

Artikel 18

Information och offentlighet

Kommissionen ska senast sex månader efter det att den första unionsförteckningen antagits upprätta en informationsplattform som är lättillgänglig för allmänheten, också på internet. Plattformen ska innehålla följande information:

- a) Allmän, uppdaterad information, bland annat geografiska uppgifter, för varje projekt av gemensamt intresse.
- b) Genomförandeplanen enligt artikel 5.1 för varje projekt av gemensamt intresse.

c) De viktigaste resultaten från den kostnads-nyttoanalys som gjorts på grundval av den metod som utarbetats enligt artikel 11 för de berörda projekten av gemensamt intresse, utom i de fall det rör sig om kommersiellt känslig information.

d) Unionsförteckningen.

e) De belopp som unionen anslagit och betalat ut för varje projekt av gemensamt intresse.

Artikel 19

Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska inte påverka beslut om beviljat, fortsatt eller ändrat finansiellt stöd från kommissionen på grundval av ansökningsomgångar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet ⁽¹⁾ för projekt som förtecknas i bilagorna I och III till beslut nr 1364/2006/EG eller på grundval av de mål som ska uppnås utifrån de relevanta utgiftskategorierna för det transeuropeiska energinätet, såsom definierats i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽²⁾.

Bestämmelserna i kapitel III ska vid tillståndprocessen inte tillämpas på projekt av gemensamt intresse för vilka en projektansvarig inlämnat en ansökan före den 16 november 2013.

Artikel 20

Ändringar av förordning (EG) nr 713/2009

I förordning (EG) nr 713/2009 ska artikel 22.1 ersättas med följande:

”1. Avgifter ska betalas till byrån för begäran om undantagsbeslut enligt artikel 9.1 och för beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning som byrån meddelat enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer (*).

(* EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.”

⁽¹⁾ EUT L 162, 22.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

Artikel 21

Ändringar av förordning (EG) nr 714/2009

Förordning (EG) nr 714/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 a ska ersättas med följande:

”a) gemensamma verktyg för att säkerställa samordnad nätdrift under normala omständigheter och vid nödsituationer, inklusive gemensamma kriterier för klassificering av nätincidenter, och forskningsplaner. Dessa verktyg ska innehålla specifikationer om bland annat

i) ändamålsenlig information om hur samordningen av driften kan förbättras, inklusive lämplig information dagen före, under dagen och i realtid, samt hur ofta denna information lämpligast bör insamlas och vidarebefordras,

ii) teknikplattformen för informationsutbyte i realtid och, när så är lämpligt, teknikplattformarna för insamling, behandling och överföring av den övriga information som avses i led i, samt för genomförandet av de förfaranden som är ägnade att öka samordningen av driften mellan de systemansvariga för överföringssystemen, med målsättningen att samordningen ska bli unionsomfattande,

iii) hur de systemansvariga för överföringssystemen gör information om driften tillgänglig för andra systemansvariga för överföringssystemen eller för någon annan instans som vederbörligen fått i uppdrag att stödja dem med samordningen av driften, samt för byrån, och

iv) att de systemansvariga för överföringssystemen ska utse en kontaktpunkt för att besvara förfrågningar från andra systemansvariga för överföringssystemen eller från någon instans som vederbörligen har fått ett uppdrag i enlighet med led iii, eller byråns förfrågningar om sådan information.

Entso för el ska sända in de specifikationer som antagits med stöd av leden i–iv till byrån och kommissionen senast den 16 maj 2015.

Inom tolv månader efter det att specifikationerna antagits ska byrån utfärda ett yttrande i vilket den bedömer huruvida specifikationerna på ett tillräckligt sätt bidrar till främjandet av gränsöverskridande handel och till att säkerställa att det europeiska elöverföringsnätet sköts optimalt, drivs under samordnade former, används effektivt och omfattas av en sund teknisk utveckling.”

b) Punkt 10 a ska ersättas med följande:

”a) bygga på nationella investeringsplaner, med beaktande av de regionala investeringsplaner som avses i artikel 12.1 och, i tillämpliga fall, på unionsaspekter av nätplanering, enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer (*), och bli föremål för en kostnads-nyttoanalys enligt vad som fastställs i artikel 11 i den förordningen.

(*) EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.”

2. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kostnader

Kostnaderna för den verksamhet som bedrivs av Entso för el och som avses i artiklarna 4–12 och i artikel 11 i förordning (EU) nr 347/2013 ska bäras av de systemansvariga för överföringssystemen och tas med i avgiftsberäkningen. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna dessa kostnader endast om de är rimliga och lämpliga.”

3. I artikel 18 ska följande punkt införas:

”4a. Kommissionen får anta riktlinjer för hur driften ska samordnas på unionsnivå mellan de systemansvariga för överföringssystemen. Dessa riktlinjer ska överensstämma med och bygga på de nätföreskrifter som avses i artikel 6 i denna förordning och bygga på de antagna specifikationerna och byråns yttrande, vilka avses i artikel 8.3 a i denna förordning. Vid antagandet av dessa riktlinjer ska kommissionen ta hänsyn till de olika krav som ställs på driften på regional och nationell nivå.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 23.3.”

4. I artikel 23 ska följande punkt införas:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (*) tillämpas.

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

Artikel 22

Ändringar av förordning (EG) nr 715/2009

Förordning (EG) nr 715/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.10 a ska ersättas med följande:

”a) bygga på nationella investeringsplaner, med beaktande av de regionala investeringsplaner som avses i artikel 12.1 och, i tillämpliga fall, på unionsaspekter av nätplanering, enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer (*) och bli föremål för en kostnads-nyttoanalys enligt vad som fastställs i artikel 11 i den förordningen.

(*) EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.”

2. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kostnader

Kostnaderna för den verksamhet som bedrivs av Entso för gas och som avses i artiklarna 4–12 i denna förordning och i artikel 11 i förordning (EU) nr 347/2013 ska bäras av de systemansvariga för överföringssystemen och tas med i avgiftsberäkningen. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna dessa kostnader endast om de är rimliga och lämpliga.”

Artikel 23

Upphävande

Beslut nr 1364/2006/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014. Inga rättigheter ska följa av denna förordning för projekt som förtecknas i bilagorna I och III till beslut nr 1364/2006/EG.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juni 2013, med undantag för artiklarna 14 och 15 som ska tillämpas från och med den dag då den relevanta förordningen om fonden för ett sammanlänkat Europa börjar tillämpas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

BILAGA I

PRIORITERADE KORRIDORER OCH OMRÅDEN FÖR ENERGIINFRASTRUKTUR

Denna förordning ska gälla följande prioriterade transeuropeiska korridorer och områden för infrastruktur:

1. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR EL

1. Havsbaserat elnät i det norra havsområdet: utveckling av ett integrerat elnät med tillhörande sammanlänkningslinjer till havs i Nordsjön, Irländska sjön, Engelska kanalen, Östersjön och angränsande havsområden, för överföring av el från förnybara energikällor till havs till platser där förbrukning och lagring sker och för ökat utbyte av el över gränserna.

Berörda medlemsstater: Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland.

2. Sammanlänkningslinjer för el i nord-sydlig riktning i västra Europa: sammanlänkningslinjer mellan medlemsstaterna i regionen och med Medelhavsområdet, inklusive Pyreneiska halvön, särskilt för att integrera el från förnybara energikällor och förstärka inre nätinфраstruktur för att främja marknadsintegration i regionen.

Berörda medlemsstater: Belgien, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Malta, Portugal, Spanien, Tyskland och Österrike.

3. Sammanlänkningslinjer för el i nord-sydlig riktning i de centrala och södra delarna av östra Europa: sammanlänkningslinjer och inre förbindelser i nord-sydlig och öst-västlig riktning för att fullborda den inre marknaden och integrera produktion från förnybara energikällor.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Kroatien⁽¹⁾, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

4. Sammanlänkningsplan för el i Östersjöområdet: sammanlänkningslinjer mellan medlemsstaterna i Östersjöområdet med tillhörande förstärkning av inre nätinфраstruktur, för att bryta de baltiska staternas isolering och främja marknadsintegration i regionen, bland annat genom att arbeta för integrering av förnybar energi.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland.

2. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR GAS

5. Sammanlänkningslinjer för gas i nord-sydlig riktning i västra Europa: gasinfrastruktur för gasflöden i nord-sydlig riktning i västra Europa för ökad diversifiering av tillförselvägar och bättre kortfristig leveransförmåga för gas.

Berörda medlemsstater: Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Italien, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Portugal, Spanien och Tyskland.

6. Sammanlänkningslinjer för gas i nord-sydlig riktning i de centrala och södra delarna av östra Europa: gasinfrastruktur för regionala anslutningar mellan och inom Östersjöområdet, Adriatiska havet, Egeiska havet, östra Medelhavsområdet och Svarta havet, särskilt för att främja diversifiering och tryggad gasförsörjning.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Kroatien⁽¹⁾, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

7. Södra gaskorridoren: infrastruktur för överföring av gas från området kring Kaspiska havet, Centralasien, Mellanöstern och östra Medelhavet till unionen för ökad diversifiering av gasförsörjningen.

⁽¹⁾ Under förutsättning att Kroatien ansluter sig, från och med dagen för anslutningen.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Frankrike, Grekland, Italien, Kroatien ⁽¹⁾, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

8. Sammanlänkingsplan för gas i Östersjöländerna: gasinfrastruktur för att bryta isoleringen av de tre baltiska staterna och Finland och deras beroende av en enda leverantör, för att förstärka inre nätinфраstruktur i enlighet därmed och för att få en mer diversifierad försörjning och ökad försörjningstrygghet i Östersjöområdet.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland.

3. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR OLJA

9. Sammanlänkningar för oljeförsörjning i de centrala delarna av östra Europa: driftskompatibilitet för oljeledningsnätet i de centrala delarna av östra Europa för att öka försörjningstryggheten och minska miljöriskerna.

Berörda medlemsstater: Kroatien ⁽¹⁾, Polen, Slovakien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

4. PRIORITERADE TEMAOMRÅDEN

10. Utbyggnad av smarta nät: införande av teknik för smarta nät i hela unionen för att på ett effektivt sätt integrera alla användare anslutna till elnätet samt deras beteende och handlingar, framför allt produktion av stora mängder el från förnybara eller distribuerade energikällor och efterfrågerespons från konsumenternas sida.

Berörda medlemsstater: alla.

11. Motorvägar för el: utveckling av de första motorvägarna för el fram till 2020, i syfte att bygga ett system med motorvägar för el över hela unionen, som kan

- a) ta emot den allt större överskottsproduktionen av vindkraft i och runt Nordsjön och Östersjön och den ökande produktionen av el från förnybara källor i Öst- och Sydeuropa och även i Nordafrika,
- b) sammanbinda dessa nya produktionscentrum med områden med hög lagringskapacitet i de nordiska länderna och Alperna, och med andra regioner med stora förbrukningscentrum, och
- c) hantera ett alltmer varierande och decentraliserat elutbud och en flexibel efterfrågan på el.

Berörda medlemsstater: alla.

12. Gränsöverskridande koldioxidnät: utveckling av infrastruktur för transport av koldioxid mellan medlemsstater samt till och från angränsande tredjeländer för att ge ökad spridning åt avskiljning och lagring av koldioxid.

Berörda medlemsstater: alla.

⁽¹⁾ Under förutsättning att Kroatien ansluter sig, från och med dagen för anslutningen.

BILAGA II

KATEGORIER AV ENERGIINFRASTRUKTUR

De kategorier av energiinfrastruktur som ska utvecklas för att genomföra energiinfrastrukturprioriteringarna i bilaga I är följande:

1. För el:

- a) Högspänningsluftledningar, om de är utformade för en spänning på 220 kV eller mer, samt underjordiska och submarina överföringskablar, om de är utformade för en spänning på 150 kV eller mer.
- b) Särskilt i fråga om motorvägar för el: all fysisk utrustning som är utformad för att möjliggöra eltransporter på hög- och extrahögspänningsnivå i syfte att koppla ihop stora mängder elproduktion eller ellagring belägen i en eller flera medlemsstater, eller tredjeländer, med storskalig elförbrukning i en eller flera andra medlemsstater.
- c) Ellagringsanläggningar som används för permanent eller tillfällig lagring av el i infrastruktur ovan eller under mark, eller i geologiska områden, förutsatt att de är direkt anslutna till högspänningsledningar som är utformade för en spänning på 110 kV eller mer.
- d) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att de system som avses i a–c ska fungera tryggt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem på alla spänningsnivåer och transformatorstationer.
- e) Varje typ av utrustning eller anläggning, både på överförings- och på mellanspänningsdistributionsnivå, som syftar till digital tvåvägskommunikation, i realtid eller nära realtid, samt interaktiv och intelligent övervakning och styrning av produktion, överföring, distribution och förbrukning av el inom ett elnät för att utveckla ett nät som på ett effektivt sätt integrerar alla användare anslutna till elnätet – producenter, konsumenter och dem som är både producenter och konsumenter – samt deras beteende och handlingar, i syfte att säkerställa ett ekonomiskt effektivt, hållbart elsystem med låga förluster, hög kvalitet, försörjningstrygghet och säkerhet.

2. För gas:

- a) Överföringsledningar för transport av naturgas och biogas, som ingår i ett nät huvudsakligen bestående av högtrycksledningar, utom högtrycksledningar som används för distribution i tidigare led eller lokal distribution av naturgas.
- b) Underjordiska lagringsanläggningar anslutna till ovannämnda högtrycksledningar för gas.
- c) Anläggningar för mottagning, lagring, återförgasning eller dekomprimering av flytande eller komprimerad naturgas.
- d) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet ska fungera tryggt, säkert och effektivt eller för att möjliggöra dubbelriktad kapacitet, inklusive kompressorstationer.

3. För olja:

- a) Rörledningar för transport av råolja.
- b) Pumpstationer och lagringsanläggningar som är nödvändiga för driften av råoljerörledningar.
- c) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem samt anordningar för omvända flöden.

4. För koldioxid:

- a) Särskilda rörledningar, undantaget tidigare led i rörledningsnätet, som används för att transportera mänskligt genererad koldioxid från mer än en källa, det vill säga industrianläggningar (inklusive kraftverk) som producerar koldioxidgas genom förbränning eller andra kemiska reaktioner som inbegriper fossila eller icke-fossila kolhaltiga föreningar, för slutlig geologisk lagring av koldioxid i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG⁽¹⁾.
- b) Anläggningar för kondensering och buffertlagring av koldioxid för dess vidare transport. Detta inbegriper inte infrastruktur inom en geologisk formation som används för slutlig geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG samt tillhörande yt- och injektionsanläggningar.
- c) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem.

(1) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

BILAGA III

REGIONALA FÖRTECKNINGAR ÖVER PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

1. REGLER FÖR GRUPPER

1. Vid elprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem samt kommissionen, byrån och Entso för el.

Vid gasprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem samt kommissionen, byrån och Entso för gas.

Vid olje- och koldioxidtransportprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 och II.4 ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, projektansvariga som berörs av någon av prioriteringarna i bilaga I samt kommissionen.

2. Gruppernas beslutsfattande organ får sammanföras. Alla grupper eller beslutsfattande organ ska vid behov sammanträda för att diskutera frågor som är gemensamma för alla grupper. Till dem kan höra frågor av relevans för förenlighet över regiongränserna eller frågor om antalet förslag till projekt som uppförts på utkast till regionala förteckningar vilka löper risk att bli ohanterliga.
3. Varje grupp ska lägga upp sitt arbete i enlighet med det regionala samarbete som avses i artikel 6 i direktiv 2009/72/EG, artikel 7 i direktiv 2009/73/EG, artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009, samt andra befintliga regionala samsynsstrukturer.
4. Varje grupp ska, i enlighet med vad som anses lämpligt för att genomföra den relevanta prioriteringen i bilaga I, bjuda in projektansvariga för projekt som väljs ut som projekt av gemensamt intresse samt företrädare för nationella förvaltningar, tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem från kandidatländer och från potentiella kandidatländer, medlemsländer i EES och Efta, företrädare för energigemenskapens institutioner och organ, länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken samt länder med vilka unionen har inlett särskilt energisamarbete. Besluten om att inbjuda företrädare från tredjeländer ska bygga på samsyn.
5. Varje grupp ska samråda med de organisationer som företräder berörda intressenter, och, om så är lämpligt, intressenterna direkt, bland annat producenter, systemansvariga för distributionssystem, leverantörer, konsumenter och miljöskyddsorganisationer. Gruppen får organisera möten eller samråd när det är relevant för utförandet av dess uppgifter.
6. Kommissionen ska, på den informationsplattform som avses i artikel 18, offentliggöra varje grupps interna arbetsordning, tillsammans med regelbundet uppdaterad information om hur arbetet fortskrider, om föredragningslistorna för dess sammanträden samt om de slutgiltiga slutsatser och beslut som gruppen kommit fram till.
7. Kommissionen, byrån och grupperna ska sträva efter att det råder förenlighet mellan de olika grupperna. Kommissionen och byrån ska med tanke på detta vid behov se till att de berörda grupperna utbyter information om allt arbete som är av interregionalt intresse.

Nationella tillsynsmyndigheters och byråns deltagande i grupperna ska inte äventyra uppfyllandet av deras mål och uppgifter enligt denna förordning eller enligt artiklarna 36 och 37 i direktiv 2009/72/EG och artiklarna 40 och 41 i direktiv 2009/73/EG, eller enligt förordning (EG) nr 713/2009.

2. FÖRFARANDE FÖR REGIONAL IDENTIFIERING

1. Projektansvariga för ett projekt som kan väljas ut som ett projekt av gemensamt intresse, som vill att deras projekt ska få ställning som projekt av gemensamt intresse ska till grupperna inge en ansökan om att deras projekt ska väljas ut, tillsammans med
 - en analys av hur deras projekt bidrar till genomförandet av prioriteringarna i bilaga I,
 - en analys av hur projektet eller projekten uppfyller de relevanta kriterierna i artikel 4,
 - för projekt som är tillräckligt långt framskridna, en projektspecifik kostnads-nyttanalyt i enlighet med artiklarna 21 och 22 och utgående från de metoder som Entso för el och Entso för gas utarbetat i enlighet med artikel 11, samt
 - all annan information av betydelse för utvärderingen av projektet.
 2. Alla mottagare ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.
 3. Efter det att den första unionsförteckningen antagits ska, i alla unionsförteckningar som därefter antas, föreslagna elöverförings- och ellagringsprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a, b och d ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för el som tagits fram av Entso för el i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009.
 4. Efter det att den första unionsförteckningen antagits ska, i alla unionsförteckningar som därefter antas, föreslagna infrastrukturprojekt för gas som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för gas som tagits fram av Entso för gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 715/2009.
 5. De projekt som föreslagits för införande i den första unionsförteckningen och som inte tidigare utvärderats i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 ska bedömas på nivån av ett unionsomfattande system av:
 - Entso för el, i enlighet med de metoder som tillämpas i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för projekt som omfattas av bilaga II.1 a, b och d.
 - Entso för gas eller en tredje part, på ett konsekvent sätt utgående från objektiva metoder, för projekt som omfattas av bilaga II.2.
- Kommissionen ska senast den 16 januari 2014 utfärda riktlinjer för vilka kriterier som Entso för el och Entso för gas ska tillämpa när de tar fram de respektive tioåriga nätutvecklingsplaner som avses i punkterna 3 och 4, för att säkerställa likabehandling och insyn i processen.
6. Föreslagna koldioxidtransportprojekt som omfattas av kategorin i bilaga II.4 ska läggas fram som en del av en plan, framtagen av minst två medlemsstater, för utveckling av gränsöverskridande infrastruktur för transport och lagring av koldioxid. Den ska presenteras för kommissionen av de berörda medlemsstaterna eller av enheter som utsetts av de berörda medlemsstaterna.
 7. För föreslagna projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 och II.2 ska de nationella tillsynsmyndigheterna, och vid behov byrån, i mån av möjlighet inom ramen för regionalt samarbete (artikel 6 i direktiv 2009/72/EG, artikel 7 i direktiv 2009/73/EG), se till att bedömningskriterierna och metoderna för kostnads-nyttanalyt tillämpas konsekvent och utvärdera deras gränsöverskridande relevans. De ska lägga fram sina bedömningar för gruppen.

8. Vid föreslagna olje- och koldioxidtransportprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 och II.4 ska kommissionen utvärdera hur kriterierna i artikel 4 tillämpats. Vid föreslagna koldioxidprojekt som omfattas av kategorin i bilaga II.4 ska kommissionen även beakta deras potential att i framtiden utvidgas till att omfatta fler medlemsstater. Kommissionen ska lägga fram sin bedömning för gruppen.
 9. Varje medlemsstat, vars territorium inte berörs av ett föreslaget projekt men på vilken projektet kan ha en potentiellt positiv nettoeffekt eller en potentiellt betydande effekt, till exempel på miljön eller på driften av energinfrastrukturen på dess territorium, får föra fram sina farhågor i ett yttrande till gruppen.
 10. Gruppens beslutsfattande organ ska på begäran av en medlemsstat i gruppen undersöka de underbyggda skäl som en medlemsstat lagt fram i enlighet med artikel 3.3 för att inte godkänna ett projekt av gemensamt intresse som berör dess territorium.
 11. Gruppen ska mötas för att granska och rangordna de föreslagna projekten och därvid ta hänsyn till tillsynsmyndigheternas bedömning eller till kommissionens bedömning, i fråga om olje- och koldioxidtransportprojekt.
 12. Utkasten till regionala förteckningar över föreslagna projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 och II.2 och som utarbetats av grupperna ska, tillsammans med eventuella yttranden i enlighet med punkt 9, sändas in till byrån sex månader före den dag då unionsförteckningen ska antas. Utkasten till regionala förteckningar, med tillhörande yttranden, ska bedömas av byrån inom tre månader efter den dag då de mottagits. Byrån ska tillhandahålla ett yttrande om utkastet till regionala förteckningar, framför allt om huruvida kriterierna och kostnadsnyttoanalysen tillämpats konsekvent över regionerna. Byråns yttrande ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 713/2009.
 13. Inom en månad från och med dagen för mottagande av byråns yttrande ska det beslutsfattande organet i varje grupp anta sin slutliga regionala förteckning, med beaktande av bestämmelserna i artikel 3.3, varvid gruppernas förslag ska utgöra utgångspunkt och hänsyn ska tas till byråns yttrande och de nationella tillsynsmyndigheternas bedömning som inlämnats i enlighet med punkt 7 eller till kommissionens bedömning för olje- eller koldioxidtransportprojekt som föreslagits i enlighet med punkt 8. Grupperna ska inlämna de slutliga regionala förteckningarna till kommissionen, tillsammans med eventuella yttranden enligt vad som anges i punkt 9.
 14. Om det sammanlagda antalet föreslagna projekt av gemensamt intresse i unionsförteckningen, utgående från de regionala förteckningar som mottagits och efter att hänsyn tagits till byråns yttrande, skulle bli ohanterligt stort, ska kommissionen, efter samråd med varje berörd grupp, överväga att i unionsförteckningen inte ta med de projekt som rangordnats lägst av den berörda gruppen, i enlighet med den rangordning som fastställts enligt artikel 4.4.
-

BILAGA IV

REGLER OCH INDIKATORER AVSEENDE KRITERIER FÖR PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

1. Ett projekt med betydande gränsöverskridande verkan är ett projekt på en medlemsstats territorium som uppfyller följande villkor:
 - a) Överföring av el: projektet innebär att nätets överföringskapacitet eller den tillgängliga kapaciteten för kommersiella flöden ökas vid medlemsstatens gräns mot en eller flera andra medlemsstater eller vid något annat viktigt gränssnitt i samma överföringskorridor, där detta leder till en ökning av nätets gränsöverskridande överföringskapacitet med minst 500 megawatt jämfört med om projektet inte tagits i drift.
 - b) Lagring av el: projektet tillför minst 225 megawatt installerad kapacitet och har en lagringskapacitet som möjliggör en årlig nettoproduktion av el på 250 gigawattimmar.
 - c) Överföring av gas: projektet avser investeringar i kapacitet för omvända flöden eller ändrar förmågan att överföra gas över de berörda medlemsstaternas gränser med åtminstone 10 % jämfört med situationen innan projektet togs i drift.
 - d) Lagring av gas eller flytande/komprimerad naturgas: syftet med projektet är att direkt eller indirekt leverera till minst två medlemsstater eller att uppfylla infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i enlighet med artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 ⁽¹⁾.
 - e) Smarta nät: Projektet avser utrustning och anläggningar på högspännings- och medelspänningsnivå med en spänning på 10 kV eller mer. Det inbegriper systemansvariga för överförings- och distributionssystem från minst två medlemsstater som omfattar minst 50 000 användare som producerar eller förbrukar el, eller både och, i ett förbrukningsområde på minst 300 gigawattimmar/år, varav åtminstone 20 % härrör från förnybara källor som är variabla till sin natur.
2. Vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 a–d ska kriterierna i artikel 4 utvärderas på följande sätt:
 - a) Marknadsintegrering, konkurrens och systemflexibilitet ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga unionsomfattande tioåriga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att
 - vid gränsöverskridande projekt beräkna inverkan på nätets överföringskapacitet i båda effektöverföringsriktningarna, mätt i effekt (megawatt) samt deras bidrag till uppnåendet av målet om att minst 10 % av den installerade produktionskapaciteten ska vara sammanlänkad, eller, vid projekt med betydande gränsöverskridande verkan, inverkan på nätets överföringskapacitet vid gränserna mellan berörda medlemsstater, mellan berörda medlemsstater och tredjeländer eller inom berörda medlemsstater samt på balanseringen av tillgång och efterfrågan och nätdriften i berörda medlemsstater,
 - för det analysområde som avses i bilaga V.10 bedöma vilken inverkan på produktions- och överföringskostnaderna i hela energisystemet och på konvergensen i fråga om marknadspriserna som projektet får enligt olika planeringsscenarioer, varvid särskild hänsyn ska tas till variationer i rangordningen.
 - b) Överföring av förnybar energiproduktion till större förbrukningscentrum och lagringsanläggningar ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att
 - vid överföring av el uppskatta den produktionskapacitet från förnybara energikällor (uttryckt i megawatt per teknikslag) som ansluts och överförs till följd av projektet, jämfört med den totala produktionskapacitet från dessa typer av förnybara energikällor som planeras i den berörda medlemsstaten fram till 2020 enligt den nationella handlingsplanen för förnybara energikällor i artikel 4 i direktiv 2009/28/EG,

⁽¹⁾ EUT L 295, 12.11.2010, s. 1.

— vid lagring av el jämföra den nya kapacitet som projektet tillför med den totala befintliga kapaciteten för samma lagringsteknik i det analysområde som avses i bilaga V.10.

- c) Försörjningstrygghet, driftskompatibilitet och säker systemdrift ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att bedöma projektets inverkan på förväntade belastningsförluster i det analysområde som avses i bilaga V.10 med avseende på tillräcklig produktions- och överföringskapacitet under ett antal karakteristiska belastningsperioder, varvid hänsyn ska tas till förväntade förändringar i fråga om extrema klimatbetingade väderhändelser och deras inverkan på infrastrukturens motståndskraft. Projektets inverkan på en oberoende och tillförlitlig kontroll över systemdriften och systemtjänsterna ska i förekommande fall mätas.
3. Vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.2 ska kriterierna i artikel 4 utvärderas på följande sätt:
- a) Marknadsintegration och driftskompatibilitet ska mätas genom en beräkning av projektets mervärde för integration av marknadsområden, priskonvergens och systemets allmänna flexibilitet, bland annat kapacitetsnivån för omvända flöden enligt olika scenarier.
- b) Konkurrens ska mätas på grundval av diversifiering, bland annat underlättande av tillgång till inhemska leveranskällor, varvid hänsyn i tur och ordning ska tas till diversifiering av källor, diversifiering av leverantörer och diversifiering av tillförselvägar samt ny kapacitets inverkan på Herfindahl-Hirschmann-indexet, (HHI-indexet) beräknat på kapacitetsnivån för det analysområde som avses i bilaga V.10.
- c) Gasförsörjningstrygghet ska mätas genom en beräkning av projektets mervärde för unionens gassystems kort- och långsiktiga motståndskraft och för förbättringen av systemets återstående flexibilitet när det gäller att hantera störningar i leveranserna till medlemsstaterna under olika scenarier, samt den extra kapacitet projektet ger mätt i förhållande till infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EU) nr 994/2010.
- d) Hållbarhet ska mätas som ett projekts bidrag till att minska utsläppen och främja reserver av förnybar energiproduktion eller el-till-gas (P2G) samt biogastransporter, med beaktande av förväntade klimatförändringar.
4. Vid projekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.1 e ska varje funktion som förtecknas i artikel 4 värderas enligt följande kriterier:
- a) Hållbarhetsnivå: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av utsläppen av växthusgaser och elnätsinfrastrukturens miljöpåverkan.
- b) Överförings- och distributionsnätets kapacitet att ansluta och transportera el till och från användare: Detta kriterium ska mätas genom en uppskattning av den installerade kapaciteten för distribuerade energiresurser i distributionsnäten, den högsta tillåtna inmatningen av el utan risk för överbelastning i överföringsnäten samt energi från förnybara källor som inte utnyttjas på grund av överbelastnings- eller säkerhetsrisker.
- c) Nätanslutningsbarhet och tillträde för alla kategorier av nätanvändare: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av beräkningsmetoderna för avgifter och tariffer, samt deras struktur, för producenter och konsumenter, och för dem som är både och, samt av den driftsflexibilitet som erbjuds för att dynamiskt balansera elen i nätet.
- d) Trygghet och kvalitet i leveranserna: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av förhållandet mellan säkert tillgänglig produktionskapacitet och efterfrågetoppar, andelen el som produceras från förnybara resurser, elsystemets stabilitet, avbrott och deras varaktighet och frekvens per kund, även vid klimatrelaterade avbrott, samt spänningskvaliteten.

- e) Effektivitet och tjänstekvalitet vid elförsörjning och nätdrift: Detta kriterium ska mätas genom en uppskattning av förlusterna i överförings- och distributionsnäten, förhållandet mellan minsta och högsta efterfrågan på el inom en avgränsad tidsperiod, efterfrågesidans deltagande på elmarknader och i energieffektivitetsåtgärder, procentuellt utnyttjande (genomsnittsbelastning) av elnätets komponenter, nätkomponenternas tillgänglighet (relaterat till planerat och oplanerat underhåll) och dess inverkan på nätprestandan, samt den faktiska tillgången på nätkapacitet i förhållande till dess standardvärde.
 - f) Bidrag till gränsöverskridande elmarknader genom styrning av lastflödet för att begränsa transitflöden och öka sammanlänkningskapaciteten: Detta kriterium ska utvärderas genom en bedömning av förhållandet mellan en medlemsstats sammanlänkningskapacitet och dess efterfrågan på el, utnyttjandet av sammanlänkningskapaciteten samt överbelastningsavgifter i sammanlänkningarna.
5. Vid oljetransportprojekt som omfattas av kategorierna i bilaga II.3 ska kriterierna i artikel 4 utvärderas på följande vis:
- a) Trygghet i oljeleveranserna ska mätas genom en bedömning av mervärdet i den nya kapacitet som projekt tillför i fråga om systemets kort- och långsiktiga motståndskraft och återstående flexibilitet när det gäller att hantera leveransstörningar enligt olika scenarier.
 - b) Driftskompatibilitet ska mätas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet förbättrar driften av oljenätet, särskilt genom att möjliggöra omvända flöden.
 - c) Effektiv och hållbar resursanvändning ska mätas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet utnyttjar redan befintlig infrastruktur och bidrar till att minimera miljöbelastning och miljörisiker samt belastning och risker kopplade till klimatförändringar.
-

BILAGA V

KOSTNADS-NYTTOANALYSER SOM OMFATTAR HELA ENERGISYSTEMET

Metoden för en harmoniserad kostnads-nyttoanalys som omfattar hela energisystemet och avser projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande principer enligt denna bilaga:

1. Metoden ska baseras på en gemensam uppsättning inmatningsdata för unionens el- och gassystem under åren $n + 5$, $n + 10$, $n + 15$ och $n + 20$, där n är året då analysen utförs. Denna datauppsättning ska minst omfatta följande:
 - a) För el: scenarier för efterfrågan, produktionskapacitet per bränsleslag (biomassa, geotermisk värme, vattenkraft, gas, kärnkraft, olja, fasta bränslen, vindkraft, solceller, koncentrerad solenergi och annan teknik för förnybar energi) och deras geografiska belägenhet, bränslepriser (bland annat för biomassa, kol, gas och olja), koldioxidpriser samt överföringsnätets och, i förekommande fall, distributionsnätets sammansättning och dess utveckling, med beaktande av alla nya betydande projekt för produktion (bland annat kapacitet för avskiljning av koldioxid), lagring och överföring för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift före utgången av år $n + 5$.
 - b) För gas: scenarier för efterfrågan, import, bränslepriser (bland annat för kol, gas och olja), koldioxidpriser samt överföringsnätets sammansättning och dess utveckling, med beaktande av alla nya projekt för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift före utgången av år $n + 5$.
2. Datauppsättningen ska återspegla unionsrätten och nationell rätt som är i kraft vid tidpunkten för analysen. Datauppsättningarna för el respektive gas ska vara kompatibla, särskilt i fråga om antaganden om priser och volymer på varje marknad. Datauppsättningen ska utarbetas efter formella samråd med medlemsstaterna och de organisationer som företräder samtliga berörda intressenter. Kommissionen och byrån ska i förekommande fall säkerställa tillgång till nödvändiga kommersiella uppgifter från tredje part.
3. Metoden ska ge vägledning om utveckling och användning av nät- och marknadsmodeller som krävs för kostnads-nyttoanalysen.
4. Kostnads-nyttoanalysen ska baseras på en harmoniserad utvärdering av kostnader och fördelar för de olika kategorierna av analyserade projekt, och ska täcka åtminstone den tidsperiod som avses i punkt 1.
5. Kostnads-nyttoanalysen ska åtminstone beakta följande kostnader: kapitalomkostnader, drifts- och underhållskostnader under projektets tekniska livscykel samt i förekommande fall kostnader för avveckling och avfallshantering. Metoden ska ge vägledning om diskonteringsräntor som ska användas för beräkningarna.
6. När det gäller överföring och lagring av el ska kostnads-nyttoanalysen åtminstone beakta inverkan och kompensationer som följer av tillämpningen av artikel 13 i förordning (EG) nr 714/2009 samt inverkan på de indikatorer som anges i bilaga IV, samt följande inverknings:
 - a) Växthusgasutsläpp och överföringsförluster under projektets tekniska livscykel.
 - b) Framtida kostnader för nya produktions- och överföringsinvesteringar under projektets tekniska livscykel.
 - c) Driftsflexibilitet, inklusive optimering av reglerkraft och sidotjänster.
 - d) Systemets motståndskraft, inklusive katastrof- och klimatmässig motståndskraft, samt systemsäkerhet, i synnerhet för europeisk kritisk infrastruktur enligt definitionen i direktiv 2008/114/EG.

7. När det gäller gas ska kostnads-nyttoanalysen åtminstone beakta resultaten av marknadstester, t.ex. inverkan på indikatorerna i bilaga IV samt följande verkningar:
 - a) Motståndskraft mot katastrofer och klimatförhållanden, samt systemsäkerhet, i synnerhet för europeisk kritisk infrastruktur enligt definitionen i direktiv 2008/114/EG.
 - b) Gasnätets överbelastning.
 8. När det gäller smarta nät ska kostnads-nyttoanalysen beakta inverkan på indikatorerna i bilaga IV.
 9. Den detaljerade metod som används för att beakta indikatorerna i punkterna 6–8 ska utarbetas efter formella samråd med medlemsstaterna och de organisationer som representerar alla berörda intressenter.
 10. Metoden ska fastställa vilken analys som ska utföras, utgående från den relevanta uppsättningen inmatningsdata, genom att fastslå effekterna med och utan varje projekt. Analysområdet för enskilda projekt ska omfatta alla medlemsstater och tredjeländer på vars territorium projektet ska byggas, alla direkt angränsande medlemsstater samt alla andra medlemsstater som i betydande grad berörs av projektet.
 11. Analysen ska identifiera de medlemsstater där projektet tillför en positiv nettoeffekt (gynnade länder) och de medlemsstater där projektet tillför en negativ nettoeffekt (kostnadsbärare). Varje kostnads-nyttoanalys ska innehålla känslighetsanalyser för datauppsättningen, datum för idrifttagande av olika projekt inom samma analysområde samt andra relevanta parametrar.
 12. Systemansvariga för överförings- och distributionssystem samt driftsansvariga för lagringssystem och terminaler för komprimerad naturgas och naturgas som överförs i vätskeform ska utbyta sådan information som krävs för utarbetandet av metoden, bland annat relevanta nät- och marknadsmodeller. Alla systemansvariga för överförings- och distributionssystem som samlar in information åt andra systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska vidarebefordra resultaten från datainsamlingen till de deltagande systemansvariga för överförings- och distributionssystem.
 13. För den gemensamma modell för el- och gasmarknaderna respektive el- och gasnäten som avses i artikel 11.8 ska de inmatningsdata som avses i punkt 1 omfatta åren $n + 10$, $n + 20$ och $n + 30$, och modellen ska möjliggöra en fullständig bedömning av de ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna, särskilt genom att inbegripa externa kostnader, exempelvis sådana som har att göra med utsläpp av växthusgaser och konventionella luftföroreningar eller med försörjningstrygghet.
-

BILAGA VI

RIKTLINJER FÖR INSYN OCH ALLMÄNHETENS MEDVERKAN

1. Den handbok med förfaranden som avses i artikel 9.1 ska åtminstone innehålla följande uppgifter:
 - a) Relevant rätt, bland annat inom miljöområdet, som ligger till grund för beslut och yttranden om de olika typerna av projekt av gemensamt intresse.
 - b) Beslut och yttranden som ska inhämtas.
 - c) Namn och kontaktuppgifter för den behöriga myndigheten, andra myndigheter och större intressenter.
 - d) Arbetsgången, med en beskrivning av varje etapp i processen, inklusive en vägledande tidsram och en klargörande översikt av beslutsprocessen.
 - e) Omfattning, struktur och detaljnivå för de dokument som ska inges tillsammans med ansökan om beslut, samt en checklista.
 - f) I vilka etapper och på vilka sätt allmänheten kan medverka i processen.
2. I det detaljerade schemat som avses i artikel 10.4 b ska minst följande anges:
 - a) Beslut och yttranden som ska inhämtas.
 - b) Myndigheter, intressenter och allmänhet som sannolikt berörs.
 - c) Förfarandets olika etapper och deras längd.
 - d) Viktigare delmål som ska uppnås och deras tidsfrister inför det övergripande beslut som ska fattas.
 - e) Planerade resurser från myndigheternas sida och eventuella ytterligare resursbehov.
3. För att öka allmänhetens medverkan i tillståndsprcessen och på förhand garantera information till och dialog med allmänheten ska följande principer tillämpas:
 - a) Intressenter som berörs av ett projekt av gemensamt intresse, bland annat relevanta nationella, regionala och lokala myndigheter, markägare och medborgare som bor i närheten av projektet samt allmänheten och dess sammanlutningar, organisationer eller grupper ska informeras utförligt och höras tidigt, i ett skede då det ännu går att ta hänsyn till eventuella farhågor från allmänhetens sida, och på ett öppet sätt som medger insyn. Den behöriga myndigheten ska i förekommande fall aktivt stödja de insatser som den projektansvarige gör.
 - b) De behöriga myndigheterna ska se till att offentliga samråd om projekt av gemensamt intresse sammanförs om detta är möjligt. Varje offentligt samråd ska omfatta alla ämnesområden som är av betydelse för den aktuella etappen i förfarandet, och ett ämnesområde av betydelse för en särskild etapp ska inte tas upp i mer än ett offentligt samråd, varvid dock ett och samma offentliga samråd får hållas på flera olika geografiska ställen. De ämnesområden som tas upp i ett offentligt samråd ska anges tydligt i meddelandet om det offentliga samrådet.
 - c) Kommentarer och invändningar ska endast tillåtas från början av det offentliga samrådet och fram till dess att tidsfristen löper ut.
4. Konceptet för allmänhetens medverkan ska åtminstone innehålla information om
 - a) berörda och tillfrågade intressenter,
 - b) planerade åtgärder, bland annat uppgifter om var och när sammanträdena föreslås hållas,
 - c) tidsplan,
 - d) personella resurser som avsatts för de olika uppgifterna.

5. I samband med det offentliga samråd som ska genomföras innan ansökan lämnas in ska de berörda parterna åtminstone
- a) offentliggöra en informationsbroschyr på högst 15 sidor som på ett klart och tydligt sätt ger en översikt över projektets syfte och preliminära tidtabell, den nationella nätutvecklingsplanen, alternativa tillförselvägar som övervägs, förväntad påverkan, även sådan av gränsöverskridande natur, och eventuella åtgärder för att begränsa denna, vilka alla ska offentliggöras innan samrådet inleds. Informationsbroschyren ska dessutom innehålla webbadresserna till den informationsplattform som avses i artikel 18 och till den handbok med förfaranden som avses i punkt 1,
 - b) informera alla berörda intressenter om projektet på den webbplats som avses i artikel 9.7 och genom andra lämpliga informationsmedel,
 - c) skriftligen inbjuda relevanta berörda intressenter till särskilda möten där olika synpunkter ska diskuteras.
6. Projektets webbplats ska åtminstone innehålla
- a) den informationsbroschyr som avses i punkt 5,
 - b) en icke-teknisk och regelbundet uppdaterad sammanfattning på högst 50 sidor som redogör för projektets aktuella status och, i samband med uppdateringar, tydligt anger ändringar av tidigare versioner,
 - c) planeringen för projektet och de offentliga samråden, med tydliga uppgifter om datum och plats för de offentliga samråden och utfrågningarna, samt de planerade frågor som är relevanta för dessa utfrågningar,
 - d) kontaktuppgifter för tillhandahållande av de fullständiga ansökningshandlingarna,
 - e) kontaktuppgifter för ingivande av kommentarer och invändningar under de offentliga samråden.
-

Uttalande från kommissionen i fråga om berättigande till finansiellt stöd från EU för projekt av gemensamt intresse inom ramen för transeuropeisk energiinfrastruktur (kapitel V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer ⁽¹⁾)

Kommissionen understryker att den anser det vara av vikt att stödet från EU och nationella källor utsträcks till att gälla bidrag till arbeten för att möjliggöra genomförandet av projekt av gemensamt intresse för att öka diversifieringen av energiförsörjningskällor, rutter och motparter. Kommissionen förbehåller sig rätten att lägga fram förslag i denna riktning på grundval av erfarenheter från övervakningen av genomförandet av projekt av gemensamt intresse inom ramen för den rapport som anges i artikel 17 i förordningen om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer.

⁽¹⁾ Se sidan 39 i detta nummer av EUT.